

ویرتھ اهل سنت

جادو از نظر اسلام و تأثیر آن در جامعه

مؤلف : دکتر صالح فوزان
عضو مجمع کبار علماء و هیئت افتاء
مترجم : نور محمد نور محمدی

و لا یفلح السّاحر حیث اُتی

جادو از نظر اسلام

و

تأثیر آن در اجتماع

مؤلف:

دکتر صالح فوزان

عضو مجمع کبار علماء و هیئت افتاء

مترجم:

نور محمد نور محمدی

مدرس جامعه الاحناف تایباد

فوزان، صالح
جادو از نظر اسلام و تاثیر آن در اجتماع / مولف صالح فوزان، مترجم نور
محمد محمدی - تربت جام: شیخ الاسلام احمد جام، ۱۳۸۴.
۷۰ ص.

ISBN: 964-7701-64-7

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. جادوگری - جنبه های مذهبی - اسلام. ۲. جادوگری - جنبه های
اجتماعی. ۳. جادوگری. الف. نور محمدی، نور محمد، مترجم. ب. عنوان.

۲۶۷ / ۴۶۸

BP ۲۲۶ / ۷۵ / ۹ ج ۲

ج ۸۸۳ ف

انتشارات شیخ الاسلام احمد جام

جادو از نظر اسلام و تاثیر آن در اجتماع

نام مولف: دکتر صالح فوزان

مترجم: نور محمد نور محمدی

تیراژ: ۳۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: سوم ۱۳۸۸

ناشر: شیخ الاسلام احمد جام ۲۲۲۵۲۳۸ - ۵۵۲۸

چاپخانه: دقت (ط) ۳۱۲۵۰۵۲

شابک: ۹۶۴-۷۷۰۱-۶۴-۷

قیمت: ۷۰۰ تومان

حق چاپ و نشر محفوظ و مخصوص ناشر می باشد.

فهرست مطالب

۱	مقدمه مترجم
۳	مقدمه مصنف
۴	تعریف جادو
۴	جادو در بین امتهای گذشته
۸	سحر حقیقی و سحر تخیلی
۱۰	حکم جادو و جادو گر
۱۸	انواع جادو
۲۳	کیفر ساحر
۲۶	پرسش و پاسخ پیرامون جادو و جادو گران
۲۶	بیان سحر
۲۸	بیان تنجیم
۲۸	آیا جادو گران و کاهنان و عرافان و منجمین غیب می دانند ؟
۲۹	حقیقت سحر
۳۰	تفسیر آیه و اتبعوا ما تتلوا الشیاطین ...
۳۱	چگونه سحر را باید دفع کرد
۳۲	حدیث ثلاثه لا یدخلون الجنه
۳۳	کمک گرفتن از جادو گران
۳۴	آیا پیامبر جادو شد ؟
۳۶	نماز خواندن پشت سر ساحر و ابطال سحر بوسیله ساحر
۳۸	منظور از تصدیق ساحر چیست
۳۸	خفه کردن مرغ به درخولست جادو گر
۳۹	انداختن دعای جادو در جای مخصوص
۴۰	استفاده از دعاهاى نوشته شده

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

خداوند از بین تمام مخلوقاتش انسان را برای کرامت برگزید و استعدادهای مختلفی را در فطرتش نهاد که مهمترین شان عقل و بصیرت است و بدین سبب انسان را مکلف نمود تا با عقل و بصیرتش عظمت و جلال و مشاعر ذات یکتایش را درک نماید اما مسلم است که انسان به عقل تنها نمی تواند تمام قوانین و کلیات را دریابد لذا دین و کتابهای آسمانی را نازل فرمود تا برای بدست آوردن حقایق عقل را یاری کند خداوند می فرماید :

« نور علی نور یهدی الله لنوره من یشاء » (نور/ ۳۵).

و می فرماید : « و من لم یجعل الله له نورا فما له من نور » (نور/ ۴۰)

لیکن انسان تا جایی می تواند از عقل استفاده نماید که مخالف با نقل (قرآن و احادیث صحیحه) نباشد اگر در بعضی مسائل بظاهر عقل با نقل مخالف بود نقل در مقابل عقل پذیرفته می شود زیرا عقل از درک همه مطالب عاجز است. البته بعضی به عقل شان زیاد اعتماد نموده تا جایی که آیات و روایات صحیحه را در مقابل عقل رها می کنند. جادو نیز یکی از آن مواردی است که به ظاهر بعضی عقول آن را انکار می کند در حالی که خداوند آن را به عنوان آزمایش و یا عقوبت بعضی بندگان بوجود آورده و از زمانهای قدیم ثابت شده است.

و قبل از اسلام و نیز بعد از اسلام همچنان در بین ملل مختلف جهان باقی است.

مشکل اینجاست که بعضی افراد شیاد خود را به لباس روحانیت در آورده و با ادعای طریقت با مکرهای متفاوت و حیلہ های مختلف مسلمانان مخلص را می فریبند اموالشان را غارت ، عقاید شان را فاسد و دین داریشان را تباه می کنند .
بنابر این بر هر مسلمانی لازم است که با انواع و اقسام مختلف جادو آشنایی کامل داشته باشد تا طعمه شیادان مکار نگردد .

لذا لازم دانستم پیرامون این موضوع رساله ای مختصر و مفید بنام (السحر والشعوذة) اثر دانشمند بزرگ استاد صالح بن فوزان (عضو هیئة کبار العلماء و عضو اللجنة الدائمة للافتاء) را جهت استفاده برادران مسلمان به زبان فارسی ترجمه نمایم .

خداوند همه مسلمانان را از شر جادوگران تباه کار حفظ فرماید .

مترجم

۱۳۸۲/۱۲/۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام علي نبينا محمد و علي آله و صحبه و بعد :

جادو و گفتگو پیرامون آن موضوع بسیار مهم است زیرا بسیاری از مردم به علت عدم شناخت نسبت به حقیقت آن ، گاهی آنرا مفید و سودمند می دانند و شیطانهای جنی و انسی نیز برای ترویج آن بسیار حریصند حتی گاهی آنرا به اسم دیگری می نامند . به این خاطر بررسی و اهتمام برای شناخت این مرض مزمن و لا علاج و بیماری خطرناک لازم است همانطور که پزشکان برای شناخت بیماریهای جسمی و پیشگیری از آن برای یافتن راه علاج می کوشند علماء نیز موظفند به این گونه بیماریها (سحر) توجه داشته باشند زیرا چنین بیماری از بیماریهای جسمی خطرناک تر است . چرا که بیماریهای جسمی در جسم تاثیر گذاشته و به زندگی دنیا محدودند اما سحر از بیماریهایی است که بر عقیده و قلب تاثیر بسیار شدیدی میگذارد و نه تنها دنیای انسان را بلکه آخرت وی را نیز فنا می کند .

سحر در لغت عبارتست : از چیزی پوشیده که سببش نا معلوم باشد و بعلت پوشیده بودنش آنرا سحر نا میدند زیرا سحر موردی است که بسیاری از مردم آنرا نمی شناسند و ندیده اند . بلکه از اعمال شیطانی و پوشیده است و تنها افرادی می توانند آنرا بشناسند که بارها آنرا آزمایش کرده اند .

سحر در اصطلاح علماء شریعت عبارتست : از طلسم و تعویذات و دود و دم هایی که افراد شیاد و دجال با شیطان انجام می دهند . جادوی هیچ جادوگری تاثیر نمی کند مگر اینکه از شیاطین استفاده نموده و به خداوند عزوجل شرک و کفر کند و هنگامی که به خدا شرک و کفر ورزید شیاطین جهت آسیب رساندن به انسانها با او همکاری می کنند بنابراین هر جادوگری مشرک و یا کافر است و جادو و شرک و کفر به یکدیگر نزدیک و مرتبط هستند و در مقابل همان شرک و کفری که کرده است با او همکاری می کنند تا بتوانند به انسانها آسیب برسانند .

جادو به عنوان یک بیماری از قدیم در بین امت وجود داشت و خداوند داستان جادوگران قوم فرعون را در قرآن بیان فرموده است و چون جادو در زمان فرعون شهرت زیاد یافته بود و بیشتر مورد استفاده قرار می گرفت زمانی که حضرت موسی علیه الصلاه والسلام رسالتش را اعلان نمود او را جادو گر نامیدند . و این نامگذاری یا بخاطر فریب دادن مردم بود و شاید عقیده شان همین بود و فکر می کردند هر کس مانند خودشان کارهای خارق العاده نشان دهد جادوگر است به این خاطر فرعون و پیروانش معجزات حضرت موسی را جادو می پنداشتند . جادوگران را جمع کرد تا با حضرت موسی مقابله کنند .

قرآن مجید می فرماید : « قال الملأ من قوم فرعون إن هذا لساحر علیم یرید أن یخز حکم من أرضکم فماذا تأمرون » (اعراف/ ۱۱۰-۱۰۹) .

عده ای از قوم فرعون گفتند : واقعا این (موسی) جادوگر ماهری است ! او میخواهد شما را از سرزمین تان (مصر) بیرون کند ، چه می اندیشید و چه نظر میدهید

(باید با او چه کرد؟) فرعون با قومش مشوره کرد و قوم در پاسخ به او گفتند: «أرجه و أخاه و أرسل في المداائن حاشرين يأتوك بكل ساحر عليم» (شعراء/۳۶).

موسی و برادرش (هارون) را مهلت بده و به تمام شهرها مأمورانی را بسیج کن. تاهمه جادوگران ماهر و زبردست را پیش تو بیاورند.

فرعون به مشوره قومش عمل کرده و جادوگران را جمع نمود. هنگامی که جادوگران با حضرت موسی روبرو شدند به آن حضرت گفتند: کدامیک از ما اول کار را آغاز کنیم حضرت موسی فرمود: شما شروع کنید آنها طنابها و عصاهایی را که آورده بودند انداختند (و همه به شکل مار درآمد) که همه مردم رابه وحشت انداخت. قرآن می فرماید:

«و جاء وابسحر عظیم» (اعراف/۱۱۶). جادوئی بزرگ از خود نشان دادند.

خداوند به موسی دستور داد تا عصایش را بیاندازد. حضرت موسی عصایش را انداخت تا تمام جادوهای جادوگران را بلعید. در این هنگام جادوگران که نسبت به سحر شناخت کامل داشتند دانستند که این معجزه حضرت موسی سحر نیست و همگی به نفع حضرت موسی (به رسالتش) شهادت دادند که این از جانب خداست و همه ایمان آورده و برای پروردگارشان به سجده افتاده و توبه نمودند.

در این هنگام بود که فرعون از کوره در رفت و عصبانی شد و به تهدید پرداخت زیرا دلائلش نقش بر آب و کارش پایان یافت. خداوند داستان شکست و وا خوردگی و هلاکت فرعون و پیروزی حضرت موسی و برادرش و مومنین را در

قرآن چنین بیان می فرماید: « قال موسی ما جنتم به السحر إن الله سیطله ان الله لا یصلح عمل المفسدین . و یحق الله الحق بکلماته و لو کره المجرمون » (یونس آیه ۸۲-۸۱).

هنگامی که ریسمانها و عصاهای خود را انداختند (موسی گفت : آنچه ارائه دادید واقعاً جادو است قطعاً خداوند آن را پوچ و نابود خواهد کرد و (جای شکفت نیست ، زیرا) خداوند کار تباہکاران را (بقاء و دوام نمی بخشد و) شایسته و مفید نمی گرداند . خداوند با سخنان خود (که بر انبیاء نازل می کند) حق را پایدار و ماندگار می گرداند ، هر چند که گنهکاران و بزهکاران نپسندند .

طبق قانون نظم عالم در هر زمان و مکانی باطل در مقابل حق شکست می خورد پیروزی جادو گران در مقابل معجزات حضرت موسی علیه الصلاه والسلام امکان پذیر نبود . زیرا معجزات پیامبران از جانب خداست و جادوی جادوگران جز تردستی و فریب چیزی دیگر نیست .

قرآن می فرماید: « انما صنعوا کید ساحر ولا یفلح الساحر حیث اتی » (طه/۶۹) . کارهایی که جادوگران کرده اند نیرنگ و جادو است و جادو گر هر کجا برود پیروز نخواهد شد .

و می فرماید: « أتقولون للحق لما جاءکم أسحر هذا ولا یفلح الساحرون » (یونس ۷۷) آیا به حق (معجزاتی) که به سوی شما آمده است سحر می گوئید ؟ ! آیا این معجزات جادو است ؟ ! به هر حال جادوگران پیروز نخواهند شد .

جادو گر شکست پذیر و جادو باطل است لیکن پیامبران با معجزات بر حق شان از جانب خداوند مؤید و منصوراند به این علت در هر زمانی بر علماء و مبلغین

واجب است که با متانت و جدیت در مقابل جادوگران بایستند از عملشان جلوگیری کنند و حد شرعی را بر آنها جاری نمایند تا مسلمانان و جوامع اسلامی از شرشان راحت گردند. و سکوت و تسامح نسبت به جادوگران هرگز درست نیست.

ابن قدامه در کتاب کافی، جادو را چنین تعبیر کرده است: جادو عبارتست از طلسم و تعویذات شیطانی (غیر قرآنی) که با کلمات غریب و الفاظی رمزی و بی معنای جادوگران و شیاطین متداول است. جادوگران آن الفاظ را می خوانند و دم می کنند و یا می نویسند و با همکاری شیاطین مقاصدشان را در انسانهای غافل و جاهل و ضعیف الایمان بر آورده می کنند. در حقیقت این طلسم ها و تعویذات باطل و دود و دم ها بذات خود هیچ تاثیری ندارند بلکه شریکات و کفریات و تعلقاتشان با شیاطین باعث می شود که خداوند به صورت امتحان و آزمایش بعضی از اختیارات را به آنها بدهد تا بتوانند به اذن خدا (قضا و قدر) به بعضی از بندگان ضررهایی را برسانند همانطور که قرآن می فرماید: «و ما هم بضارین به من احد الا باذن الله» (بقره/۱۰۲).

جادوگران نمی توانند با جادوی خود به هیچکس زیان برسانند مگر اینکه با اجازه و خواست خدا باشد.

خداوند جادو را مشروع نکرده است و کسی را به آن دستور نمی دهد بلکه این تقدیر محض است که خداوند بنا بر حکمتهایی از قبیل امتحان و آزمایش برای بعضی بندگان مقدر کرده است تا بدین صورت بر بعضی دیگر تسلط یابند. و این چنین تقدیری یک نوع عقوبت است.

علماء سحر را به دو نوع تقسیم کردندند اند: **سحر حقیقی و سحر تخیلی**.

سحر حقیقی: در ذات انسان تأثیر گذار است کسی را مریض می کند و یا اسباب قتلش را فراهم می سازد و یا بین دو دوست تفرقه و یا بین دو دشمن دوستی بوجود می آورد که آنرا صرف و عطف می گویند گر چه تأثیر گذاری این سحر به اذن و اراده خداست لیکن نتیجه افعال جادو گران است.

سحر تخیلی: که آنرا قمره می نامند نتیجه چشم بندی و تر دستی ساحر است جادو گران با همکاری شیاطین کارهای عجیبی را به چشم مردم نمودار می کنند مثلاً کارد را به بدنشان فرو می برند و یا آتش را می بلعند و یا در وسط آتش قدم می زنند و در آنها اثر نمی کند. این کارها فقط ظاهر حال است و اصلاً واقعیت ندارد. قرآن پیرامون این موضوع چنین می فرماید: «و سحرُوا عین الناس و استهوبهم و جاءوا بسحر عظیم». (اعراف/ ۱۱۶)

مردم را چشم بندی کردند و ایشان را به هراس انداختند و جادوی بزرگی از خود نشان دادند.

جادوهای قوم فرعون نیز از همین نوع (سحر تخیلی) بود زمانی که عصاها را انداخته بودند حضرت موسی خیال می کرد که اژدهایی است که بسوی او می شتابد در حالیکه آنها عصاهای عادی بودند لیکن قوم فرعون داخل عصاها را از جیوه پر کرده بودند تا عصاها را به حرکت در آورند و یا اینکه یک نوع تردستی محض بود. چنانکه بعضی جادوگران کاغذ عادی را به شکل اسکناس ظاهر می کنند و شما آنرا اسکناس می پندارید یا تکه آهن یا چوبی را ظاهر می کند و گمان می کنید که سکه

است . ولیکن چون از نظر شما پنهان شوند به حالت طبیعی خودش بر می گردد . و یا حشراتی مانند : ملخ و سوسک را طوری نمایان می کنند که شما آنها را گوسفند و قوچ می پندارید لیکن چون از شما پنهان شوند به حالت طبیعی خودشان بر می گردند . این چنین جادو هایی تخیلی و چشم بندی بوده و هیچ حقیقتی ندارند . و نیز مانند بعضی نمایشها که اجرا می شود مثل راه رفتن بر روی ریسمان و یا دم کارد و یا خوابیدن زیر ماشین و عبور ماشین از روی آن و با چکش به سر کسی زدن و ... که این چنین حرکاتی چشم بندی و بدور از واقعیت است .

حکم جادو و جادو گر

خداوند در بسیاری از آیات قرآن موضوع جادو را بیان می کند زیرا خطر آن بسیار سنگین است. به همین علت در سوره های اعراف، طه و شعراء داستان حضرت موسی و قوم فرعون را از ابتدا تا انتهای بطور کامل بیان می کند.

نیز وقتی یهود تورات را تحریف نموده و تغییر دادند خداوند آنها را به عقوبتی گرفتار کرد که وحی و توراتی که خداوند به حضرت موسی نازل فرمود آنرا سحر و جادو دانستند. این سنت الهی است که هر کس حق را بداند و به آن عمل نکند خداوند آنرا به عقوبت گرفتار می کند تا راه باطل را انتخاب کند. قرآن می فرماید:

« فلما زاعوا از اغ الله قلوبهم والله لا يهدي القوم الفاسقين » (صف ۵)

آنان چون از راه حق منحرف شدند، خداوند دلهایشان را بیشتر از حق دور داشت، خداوند قوم نا فرمان را هدایت نمی کند.

و هر کس به طاعت مشغول شود خداوند سبحان او را حفاظت می کند و کسیکه ایمان را رها کند به دام کفر می افتد و کسیکه علم نافع را ترک کند به علم باطل گرفتار می شود.

و قرآن می فرماید: « ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم ». (بقره/۱۰۱)

و هنگامی که فرستاده ای (حضرت محمد ﷺ) از جانب خدا به سراغ آنان آمد، گرچه (او صافش با نشانه هایی که در کتاب هایشان بود و) با آنچه با خود داشتند، مطابقت داشت جمعی از اهل کتاب، کتاب خدا را پشت سر افکندند.

منظور آیه کتابهای تورات و انجیل است که چون نام حضرت محمد ﷺ در آنها ذکر شده بود. چنانچه می فرماید: «الذين يتبعون النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التوراة و الانجيل» (اعراف / ۱۵).

کسانی که پیروی می کنند از پیغمبرانی (که خواندن و نوشتن را نمی دانند) که وصف آن را در تورات و انجیل می یابند.

چون نام پیامبر اسلام در تورات و انجیل آمده بود از روی حسد و عناد کتابهای آسمانی را تحریف نموده و منکر نام پیامبر در آن کتابها شدند خداوند آنها را به عذاب اشتغال به جادو گرفتار نمود.

و می فرماید: «نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون و اتبعوا ما تتلوا الشياطين علي ملك سليمان» (بقره ۱۰۲-۱۰۱)

جمعی از اهل کتاب قرآن را پشت سر خود افکندند گوئی آنان نمی دانند (که نام محمد ﷺ در تورات و انجیل آمده است) و آنچه را که شیاطین درباره سلطنت حضرت سلیمان (افتراء و دروغ) بیان می کردند پذیرفته و پیروی می کردند.

خداوند در این آیه به صراحت جادو را کار شیاطین معرفی کرده است لیکن چون جنهایی همچون عفريت و ديگر شیاطین را خداوند تحت فرمان حضرت سلیمان قرار داده بود و در آن زمان شیاطین کار جادو را انجام می دادند. اهل کتاب

که در نهایت کفر و گمراهی بسر می بردند جادو را به حضرت سلیمان نسبت دادند و گفتند: جادو کار سلیمان است. ولی چون جادو کفر است و خداوند پیامبرش سلیمان را از ارتکاب جادو محفوظ داشته بود برائتش را اعلان فرمود:

«و ما کفر سلیمان ولكن الشیاطین کفروا» (بقره ۱۰۲)

سلیمان مرتکب جادو نشد زیرا جادو کفر است و کفر از جانب انبیاء محال است. پس این آیت دلیل است که جادوگر کافر است و می فرماید: «ولکن الشیاطین کفروا يعلمون الناس السحر» شیطانها کافر شدند که به مردم جادو می آموختند.

در این جمله خداوند شیاطین را کافر دانسته زیرا به مردم جادو می آموختند. پس دانسته می شود که آموزش جادو نیز کفر است.

و نیز می فرماید: «و ما انزل علی الملکین بابل هاروت و ماروت و ما یعلمان من احد حتی یقولوا اتماغن فتنه فلا تکفر». و به مردم آن جادو هایی را تعلیم می دادند که در شهر بابل بر دو فرشته بنامهای هاروت و ماروت نازل گردیده بود. آن دو فرشته به هیچ کس چیزی نمی آموختند مگر اینکه (پیشاپیش) به او می گفتند ما وسیله آزمایش هستیم (آنچه به تومی آموزیم به کفر منتهی می شود) پس تو کافر نشو.

هاروت و ماروت (دو فرشته ای که طریق سحر کردن و آشنایی به طرز ابطال آنرا به مردم یاد میدادند) قبل از اینکه به کسی جادو یاد بدهند او را نصیحت می کردند که جادو کفر است و آموزش آن درست نیست ما مردم را آزمایش می کنیم که آیا نصیحت ما را می پذیرند و یا اینکه بر کفر اصرار می ورزند و جادو را فرا می گیرند. این نیز دلیل بر این است که آموزش جادو کفر است.

و می فرماید: « فیتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء و زوجته » چیزهایی از هاروت و ماروت آموختند که با آن میان مرد و همسرش جدایی می افکندند.

این جمله دلیل بر این است که جادو حقیقت دارد و جدایی انداختن بین زن و شوهر بوسیله جادو این است که بغض و عداوت را در بین زن و شوهر بوجود می آورد و می فرماید: « و ما هم بضارين به من احد الا بآذن الله » جادو گران به هیچ کس بدون اجازه خداوند نمی توانند ضرر برسانند خداوند ذاتی است که تقدیر خیر و شر، ایمان و کفر، مرض و صحت و همه چیز به اراده اوست گاهی بخاطر امتحان و یا عقوبت ضررهایی رامانند جادو برای انسان مقدر می کند و گاهی بعنوان رحمت و پاداش اعمال صالحه منافع را برای او مقدم می سازد.

و اینکه می فرماید: « و يتعلمون ما يضرهم و لا ينفعهم » (چیزهایی یاد می گرفتند که « از لحاظ دنیا و آخرت » بر ایشان ضرر داشت و نفعی بر ایشان نداشت) دلیل بر این است که جادو ضرر محض است و هیچ نفعی در آن وجود ندارد.

بعضی از خرامها ممکن است هم مفید باشد و هم مضر اما فایده شان کمتر و ضررشان بیشتر باشد شریعت چنین مواردی که ضررشان بیشتر باشد قطعاً حرام کرده است. اما خداوند نسبت به جادو می فرماید: جادو بر ایشان ضرر دارد و نفعی ندارد یعنی ضرر خالص است و حرمتش قطعی و دائمی.

سپس می فرماید: « و لقد علموا لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق » به تحقیق می دانستند هر کس خریدار اینگونه متاع باشد بهره ای در آخرت نخواهد داشت.

یعنی جادوگر ایمان خود را می فروشد و در عوض جادو می خرد و چنین کسی که ایمان را به جادو (کفر) معامله کند از نعمتهای آخرت بی نصیب خواهد بود .
این قسمت از آیه نیز دلیل است که جادو کفر و جادوگر ، کافر است . زیرا بهشت بر کسیکه به اندازه ذره ای ایمان داشته باشد بطور کلی حرام نمی شود .

در جایی دیگر می فرماید : « و نادی اصحاب النار اصحاب الجنة ان افيضوا علينا من الماء و مما رزقکم الله قالوا ان الله حرهما علی الکافرین » (اعراف/ ۵۰)

دوزخیان بهشتیان را صدا می زنند که مقداری از آب یا از چیزهایی که خداوند به شما بخشیده است به ما بدهید . بهشتیان می گویند خداوند آب و نعمتهای بهشت را بر کافران حرام کرده است .

و در سوره مائده می فرماید : « انه من یشرك بالله فقد حرم الله علیه الجنة و ماواه النار » (آیه ۷۲)

به تحقیق هر کس برای خدا شریک بیاورد به تحقیق که خدا بهشت را بر او حرام ساخته و جایگاهش دوزخ خواهد بود .

در این آیات دلائل متعددی وجود دارد که جادو کفر است و جادو گران کافر اند و نیز می فرماید : « و لقد علموا ان اشتراه ما له فی الآخرة من خلاق و لبس ما شروا به انفسهم لو كانوا یعلمون » (بقره/ ۱۰۳)

به تحقیق میدانستند هر کس خریدار اینگونه متاع باشد بهره ای در آخرت ندارد و بسیار ناپسند است آنچه خود را بدان فروخته اند . کاش می دانستند .

و در ادامه می فرماید: «ولو انهم آمنوا واتقوا» اگر آنان ایمان می آوردند و پرهیزگاری می کردند.

یعنی جادو گر نه مومن است و نه از خدا می ترسد. و باز در سوره یونس می فرماید: «و لا یفلح الساحرون» (آیه ۷۷) و جادوگران پیروز نمی شوند.

و در سوره طه می فرماید: «و لا یفلح الساحر حیث اتی» (آیه ۶۹)

جادوگر هر کجا برود پیروز نمی شود.

از این آیات نیز معلوم می شود که جادوگر کافر است زیرا کسی که هرگز به فلاح و درستکاری نمی رسد، کافر است. اما انسان مؤمن هر چند که ایمانش ضعیف باشد بر حسب ایمانش از فلاح و درستکاری محروم نمی شود.

و در سوره یونس خداوند چهره دیگری از جادوگر معرفی نموده و می فرماید: «قال

موسی ما جنتم به السحر ان الله سیبطله ان الله لا یصلح عمل المفسدین» (یونس/ ۸۱)

(هنگامی که جادوگران فرعون ریسمانها و عصاهای خود را انداختند) موسی گفت: آنچه ارائه دادید واقعا جادو است و قطعا خداوند آن را پوچ و نابود خواهد کرد و (جای شگفت نیست زیرا) خداوند کار فسادکاران را شایسته و مفید نمی گرداند پس ثابت می شود که جادوگر مفسد است. در زمین فساد می کند. اجتماع، شهر و عقاید را فاسد می کند و از راه باطل اموال مردم را جمع آوری نموده زندگی شان را به تباهی می کشد پس جادوگر به تمام معنی مفسد است.

در سوره فلق نیز پیرامون جادو بحث شده است، می فرماید: «قل اعوذ برب الفلق من شر ما خلق و من شر غاسق اذا وقب و من شر النفاثات فی العقد» (فلق/ ۴-۱).

بگو به خدا پناه می برم از خداوند گار سپیده دم از شر هر آنچه آفریده است و از شر شب آنگاه که کاملاً تاریک شود و از شر کسانی که در گره ها می دمنند (و با نیرنگ سازی و حقه بازی خود، اراده ها، ایمانها، عقیده ها، محبت ها و پیوندها را سست می نمایند و فساد و تباهی می کنند).

منظور از نفاثات جادو گران است. و نفث بمعنی دمیدن همراه با آب دهان زیرا جادو گر نخی را گره میزند و با آب دهان مقداری در آن مالیده و چیزی می خواند و بر آن می دمد به این صورت عمل سحر انجام شده و با همکاری شیاطین و جن های سرکش اثر جادو ظاهر می شود و انسان غافل گمان می کند که نخ و گره های آن تأثیر کرده است و یا گمان می کند که آنچه جادو گر خوانده است از آیات قرآن بوده در حالیکه جادو گران از آیات قرآن استفاده نمی کنند بلکه جملاتی از طرف شیاطین به آنها القاء می شود که مشتمل بر شرکیات و کفریات و کمک خواستن از شیاطین و معبودان باطل است.

جادو از دیدگاه پیامبر اکرم ﷺ: پیامبر ﷺ سحر را یکی از مهلکات هفتگانه قرار داده اند و می فرمایند: «اجتنبوا السبع الموبقات قالوا: ماهي؟ یارسول الله! قال: الشرك بالله والسحر و قتل النفس التي حرم الله الا بالحق و اكل الربوا و اكل مال الیتیم والتولي يوم الزحف و قذف المحصنات الغافلات المؤمنات». (بخاری/عن ابی هریره).

از هفت گناه مهلک پرهیز کنید. صحابه عرض کردند: ای رسول خدا آن گناهان چیست فرمود: شریک گرداندن با خدا و جادو و قتل به ناحق که خدا حرام

کرده است و سودخواری و خوردن مال یتیم و پشت کردن (فرار کردن) در روز جنگ و افتراء کردن بر زنهای پاکدامن بی خبر (از افتراء) و مؤمن .

علاوه بر آیاتی که در سوره بقره بر کافر بودن ساحر و حرمت تعلیم و تعلم سحر دلالت می کرد و در جاهای مختلف دیگری کفر ساحر را نیز ثابت کرده است . پیامبر اکرم ﷺ نیز در این حدیث سحر را بعد از شرک قرار داده است . و پیامبر خدا ﷺ به خاطر بیم دادن مردم از ارتکاب آن انواع زیادی از جادو را معرفی نمودند

انواع جادو

نوع اول : تنجیم

قال رسول الله ﷺ : « من اقتبس علما من النجوم فقد اقتبس شعبة من السحر زاد ما زاد » .
 (روایت کرده امام احمد در مسنده ۳۱۱/۱ ، در حدیث ابن عباس رضی الله عنه)
 پیامبر اکرم ﷺ فرمودند : کسی که یک شعبة ای از علم نجوم را فرا گیرد به تحقیق که یک شعبة از علم جادو را فرا گرفته است و هر چه بیشتر فرا گیرد ، بیشتر فرا گرفته است .

منظور از منجمین در اینجا کسانی هستند که از علم نجوم برای حوادث ارضی استدلال می گیرند و می گویند هرگاه فلان ستاره طلوع کند بیماری یا مرگ فرا می رسد و یا باران می آید و یا خشک سالی می شود و هرگاه فلان ستاره طلوع کند اجناس گران و یا ارزان می شود این چنین ادعاهایی کفر است زیرا این ادعای غیب دانستن است و بجز خدا کسی از زندگی و مرگ و گرانی و ارزانی یا بارندگی و خشک سالی در زمان آینده اطلاع ندارد و کسی که از آینده و حوادث آن به وسیله جادو خبر می دهد که همان تنجیم است ادعای غیب گویی کرده است پس تنجیم یک نوع جادو است .

اما فراگیری آن علم نجومی که عبارتست از علم حساب و درجات فلک و فصول سال و اوقات نماز ، مباح و جادو نیست . زیرا خداوند ستارگان را برای سه هدف آفریده است زینت آسمان ، رجم شیاطین و علانم راهنما .

قرآن می فرماید: « و هو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا بها في ظلمات البر و البحر »
(انعام/۹۷)

خداوند آن ذاتی است که ستارگان را برای شما آفریده است تا (در شبهای سفر)
از تاریکی های خشکی و دریا بوسیله آنها رهنمود شوید .

و می فرماید: « اننا زينا السماء الدنيا بزيانة الكواكب و حفظاً من كل شيطان هارء »
(الصافات/۷-۶) .

ما آسمان دنیا را با زینت ستارگان آراسته ایم و آنرا از هر شیطان سرکشی حفظ
کردیم خداوند بوسیله ستارگان ، آسمان را از شیطانهایی که خواسته باشند استراق
سمع کنند حفاظت می کند و آنها را با نوعی ستاره (شهاب) از پای در می آورد و
می سوزاند و منظور از نجوم همین است و اما استدلال از ستارگان برای حوادثی که
در زمین پیدا می شود این کار جادو گران و منجمین است و مصداق حدیث من
اقتبس ... می باشد .

پس تنجیم به این معنی سحر و منجم ساحر است و هر کس ساحر باشد کافر و از
دین اسلام خارج می شود . و کسیکه ادعای علم غیب داشته باشد نیز کافر و بلکه از
شیطانهای بزرگ است زیرا بجز خدا کسی علم غیب را نمی داند و شاید انبیاء را نیز
اندکی از علم خود آگاه کرده باشد .

قرآن مجید می فرماید: « عالم الغیب فلا یظهر علی غیبه احداً إلا لمن ارتضی من رسول »
(جن/۲۷-۲۶) .

داننده غیب خداست و هیچ کس را بر غیب خود آگاه نمی سازد. مگر پیغمبری که خدا از او خشنود باشد.

خداوند بنابر مصلحت گاهی انبیاء را از بعضی مغیبات مطلع می سازد و این از جمله معجزات پیامبران است که به طور وحی منزل از جانب خداوند (نه بطور آموختن تنجیم و سحر) تعلیم گرفته اند.

اما کسی که ادعا کند که علم غیب را می داند مشرک است زیرا خود را به بعضی از خصائص خداوند که علم غیب است با خدا شریک کرده است و کافر است، زیرا بر خداوند سبحان افتراء بسته است.

نوع دوم: دمیدن در نخها و گره ها

چنانچه در سوره فلق می فرماید: «و من شر النفاثات فی العقد» بگو به خدا پناه می برم از شر جادو گرانی که در گره ها می دمند.

گره زدن نخها و خواندن اسماء شیاطین و تعویذات شیطانی بزرگترین نوع جادو و کفر آشکار است.

نوع سوم: علم بیان

علم بیان از انواع جادو به شمار می رود و پیامبر اکرم ﷺ نیز فرمودند: «و ان من الشعر لحکمة و ان من البیان لسحرا». همانا بعضی از شعرها حکمت و بعضی از بیانات جادو می باشد. منظور از بیان در اینجا فصاحت و بلاغت در خطابت و سخنرانی است زیرا خطیب و سخنران زمانی که بلاغت کلام داشته باشد می تواند با دلائل جذاب باطل را برای مردم آراسته نماید تا راه حق را رها سازند داعیان ضلالت و

گمراهی نیز وقتی برای مردم با کلامی رسا و شیرین سخنرانی کنند می توانند راه باطل را حق جلوه دهند و مصداق قول پیامبر ﷺ «إِنَّ مِنَ الْيَاسَانِ لَسِحْرًا» همین است. البته حرف من در جمله «و إِنَّ مِنَ الْيَاسَانِ» تبعیه است یعنی هر بیانی مذموم نیست. بیانی که حق را روشن سازد و از حقائق حمایت کند قابل ستایش است و سخنران بلیغ وقتی به قصد نصرت و یاری دین خدا و ارشاد مردم به سوی اسلام سخنرانی کند قابل تقدیر می باشد.

لیکن آن سخنران یا نویسنده یا شاعری که به قصد گمراه کردن و منحرف ساختن مردم آنها را با بلاغت متاثر می کند و فکرشان را دگرگون می سازد مرتکب یک نوع جادو شده است که گاهی ممکن است به کفر بیانجامد.

نوع چهارم : خبرچینی

خبر چینی نیز یک نوع جادو است. زیرا انسان خبر چین کسی می رود به او می گوید: فلانی در باره تو چنین گفت، تو را دشنام داد، فلانی همیشه غیبت تو را می کند تو را بخیل و جاهل معرفی می کند و

سپس نزد دیگری رفته و همین طور خبر چینی می کند تا اینکه بین دو دوست یا دو مسلمان دشمنی ایجاد می کند.

خبر چین بین مسلمانان تفرقه ایجاد می کند و آتش جنگ را بر می افروزد و یا اسباب جدایی را بین خویشاوندان پدر و فرزندان، مادر و فرزندان، برادر و برادر، عالم و طالب، طالب و دانشجو و گاهی بین عامه مسلمین فراهم می سازد و به سبب خبر چینی ممکن است یک اجتماع را تباه و نابود سازد پس خبر چینی یک نوع

جادو است چنانکه خداوند از جادوگران امتهای گذشته نقل می فرماید: « فیتعلمون منهما ما یفرقون به بین المرء و زوجته » (بقره/۱۰۲).

از آن دو فرشته (هاروت و ماروت) جادوهایی را تعلیم می گرفتند که بین مرد و همسرش تفرقه ایجاد کنند.

خبر چین نیز مانند جادوگر می تواند تفرقه ایجاد کند. در کلام بعضی از گذشتگان نیز آمده است می فرماید: « إن النمام یفسد فی ساعة ما یفسد الساحر فی سنة » (ذکر کرده است ابن مفلح در الفروع ج ۶/۱۸۰).

خبر چین در یک ساعت می تواند به اندازه یکسال جادوگر فساد ایجاد کند. زیرا فساد جادوگر معمولاً به دو یا سه یا یک جماعت کوچک محدود و منتهی می شود اما فساد خبر چین یک اجتماع را فاسد می کند. معمولاً انسان خبر چین فردی پرکار و کوشا است که از این مجلس به آن مجلس و از این خانه به آن خانه می رود و اختلاف و دشمنی را بین مردم منتشر می سازد.

پیامبر ﷺ فرمودند: « الا اخبرکم ماالعضة (یعنی السحر) هو النمیمة القالة بین الناس » (مسلم/عبدالله ابن مسعود).

آیا شما را خبر دهم عضه (جادو) چیست؟ عضه خبر چینی که بین مردم گفتگو می شود.

پس خبر چینی یک نوع جادو است. اگر چه خبر چین در حکم کفر مانند ساحر نیست لیکن در عمل مانند ساحر است. و خبر چینی از گناهان کبیره است که به حد کفر نمی رسد لیکن مانند جادو و شاید هم سخت تر تأثیر می گذارد و اگر به خبر

چین جادوگر گفته شده ، بخاطر همین است که خبر چینی مانند جادو اثر گذار است خبر چین فاسق است زیرا مرتکب گناه کبیره شده است و واجب است که از این عمل خود توبه کند . این خلاصه ای از انواع سحر بود که پیامبر اکرم ﷺ آنها را برای امتش بیان فرمودند تا آنها را بشناسند و از آنها پرهیز کنند .

کیفر ساحر

ائمه ثلاثه (ابوحنیفه ، مالک و شافعی) و نیز جمهور علماء به کیفر ساحر اتفاق دارند که باید کشته شود و از او نخواهند که توبه کند .

هرگاه ساحر بودن وی به اعتراف خودش یا به شهادت دو مسلمان ثابت شد کشته شود و توبه اش پذیرفته نشود زیرا ممکن است توبه اش ظاهری و نیرنگ باشد و نیز ساحر زندیق است و توبه زندیق پذیرفته نمی شود ، چون اعتمادی نیست که توبه اش قلبی باشد باید کشته شود .

زیرا پیامبر اکرم ﷺ می فرماید : « حد الساحر ضربة بالسيف او ضربة بالسيف » (روایت کرده ترمذی در سننه ۱۵۶/۵ ، وطبرانی در الکبیر ۱۶۱/۲ ، ودار القطنی در سننه ۱۱۴/۳ ، و امام حاکم در مستدرکه ۳۶۰/۴ ، و بیهقی در السنن الکبری ۱۳۶/۸ ، همه ایشان از حدیث جندب رضی الله عنه) .

این حدیث بطور مرفوع و موقوف با اسنادی صحیح روایت شده است که حد ساحر کشتن آن با شمشیر است و از توبه چیزی بیان نشده است بعضی علماء گفته اند : که از ساحر توضیح بخواهند اگر سحرش از نوع کفر نیست از او جلوگیری شود

لیکن این فتوا درست نیست زیرا انواع جادو با همکاری شیاطین و از راه کفر و شرک وصل می شود و کفر محض می باشد. شاید آن عده از علماء که چنین فتوا داده اند به گمانشان بجز همکاری شیاطین و کفر و شرک راه دیگری هم برای جادو وجود دارد.

خلیفه دوم اسلام حضرت عمر بن خطاب رضی الله عنه نیز بعد از حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه طی حکمی به تمام استانداراناش دستور داد تا مرد و زن جادوگر را بکشند و دستور به توبه خواهی نداد. راوی می گوید: ما بنابر اجراء فرمان خلیفه مسلمین سه نفر را بقتل رساندیم. (مسند امام احمد ۱/۱۹۰، سنن ابی داود ۳/۱۶۵، سنن بیهقی ۸/۱۳۸).

این فرمان را حضرت عمر رضی الله عنه در حضور مهاجرین و انصار صادر فرمود: و هیچ کس مخالفت نورزید همچنین أم المؤمنین حفصه دخت گرامی حضرت عمر رضی الله عنه همسر پیامبر اکرم کنیز خود را به خاطر ارتکاب جادو بقتل رساند. (مؤطا امام مالک ۲/۸۷۱، مصنف عبدالرزاق صنعانی ۱۰/۱۸۱، ۱۸۰، و سنن بیهقی ۸/۱۳۶ به روایت عبد الله بن عمر).

جندب بن عبدالله ابو جندب بن کعب ازدی یکی از اصحاب جلیل القدر کنیز جادو گری را در مجلس خلیفه با شمشیر کشت. (بخاری ۲/۲۲۲، از حدیث عبدالرحمن بن یزید والطبرانی فی الکبیر ۲/۱۷۷، از حدیث ابی عثمان نهدی، والبیهقی فی سننه ۸/۱۳۶، از حدیث ابی عثمان نهدی و سیر اعلام النبلاء للذهبی ۳/۱۷۶، ۱۷۷).

بنا بر این روایات امام احمد رحمه الله می فرماید: قتل ساحر از سه تن از اصحاب پیامبر (حضرت عمر و دخترش حفصه و جندب) به روایت صحیح ثابت شده است. این روایات دلیل بر قتل و کشتن ساحر بدون توبه است بلکه نسبت به قتل ساحر باید هر چه سریعتر اقدام شود تا مسلمانان از شرش راحت گردند.

مسئله خیلی مهم است و هر کس بر چنین موردی اطلاع یابد لازم است سریعاً به مسئولین شهر خود اطلاع دهد تا حد اسلامی بر او جاری و مسلمانان از شر و فسادش محفوظ بمانند.

از خداوند بزرگ مسئلت داریم که همه ما را در راهی که صلاح اسلام و مسلمین و صلاح قلوب و وحدت کلمه و یک پارچه گی و یاری حق و نابودی باطل در آن باشد موفق بدارد.

و صلی الله علی نبینا محمد و علی آله و صحبه اجمعین.

پرسش و پاسخ پیرامون جادو و جادوگران

سوال : آیا سحر و کهنات و تنجیم و عرافه در معنی و حکم خود یکسان هستند ؟

جواب : سحر عبارتست از جادو دود و دم ها و نخ های گره زده ای که جادوگران به قصد تأثیر گذاشتن بر مردم انجام می دهند که اثر آن بصورت قتل یا امراض مختلف و یا تفرقه بین زن و شوهر ظاهر می شود . این عمل کفر و ناپسند و مرض اجتماعی شیعی است که ریشه کن ساختن و از بین بردنش واجب است تا مسلمانان از شر آن راحت شوند .

کهنات : ادعا کردن علم غیب با استخدام جنیات . شیخ عبد الرحمن بن حسن در کتاب (فتح المجید) می گوید : بیشتر آنچه در بین این امت پیدا می شود اخباری است که از اشیاء مفقود و غایب جنیات به دوستان خود (انسانها) خبر می دهند و افراد جاهل آنها کشف و کرامت می پندارند و بسیاری از مردم به این صورت فریب خورده و فکر می کنند کسی که چنین اخباری نقل می کند ولی (دوست) خداست در حالی که این افراد دوستان شیطان هستند . و رفتن نزد چنین افرادی که ادعای کهنات دارند گناه است .

امام مسلم به نقل از بعضی از اوج مطهرات از پیامبر خدا ﷺ روایت می کند که فرمود : « من آتی عرافا فساله عن شیء لم تقبل صلوته أربعین یوما » (مسلم ۱۷۵۱/۴)

کسیکه نزد عراف برود و از او چیزی پرسد نماز چهل شبانه روزش به درگاه خدا قبول نمی شود.

امام احمد و ابوداود و ترمذی نیز از ابوهریره رضی الله عنه از پیامبر خدا ﷺ روایت می کنند، می فرماید: « من أتى كاهنا فصدقه بما يقول ، فقد كفر بما أنزل علي محمد » کسی که نزد کاهن برود و آنچه بگوید قبول کند به تحقیق به دین و قرآن محمد کافر شده است . (ابوداود ۱۴/۴ ، بلفظ فقد برئ بدل ، و احمد فی مسند ۴۸/۲ ، بلفظ فقد برئ ، و الترمذی فی سننه ۱۶۴/۱ ، وابن ماجه فی سننه ۲۰۹/۱ ، والدارمی فی سننه ۲۷۵/۱ و ۲۷۶ ، والبخاری فی التاريخ الكبير ۱۶/۳ و ۱۷ ، کلهم از حدیث ابی هریره رضی الله عنه) .

امام حاکم نیز از ابی هریره از پیامبر اکرم ﷺ روایت می کند که می فرماید: « من أتى عرافا أو كاهنا فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل علي محمد ﷺ » (رواه امام احمد فی مسند ۴۲۹/۲ ، والحاکم فی مستدرکه ۸/۱ از حدیث ابی هریره رضی الله عنه) .

کسیکه نزد عراف یا کاهنی (غیبگو) برود و آنچه می گوید تصدیق کند به تحقیق به آنچه بر حضرت محمد (اسلام و قرآن) نازل شده کافر شده است . علامه بغوی می گوید: عراف کسی است که ادعا می کند از مقدمات امور که بر مال مسروق و مکان اشیاء گم شده دلالت می کند آشنایی دارد و بعضی گفته اند عراف همان کاهن است (شرح السنه ۱۸۲/۲) .

شیخ الاسلام ابن تیمیه می فرماید: عراف کلمه ای عام است که کاهن و منجم و رمال همه شان را شامل است . (مجموع الفتوی شیخ الاسلام ابن تیمیه ۱۷۳/۳۵) .

تفجیم : استدلال گرفتن از احوال تغییرات فلکیه بر حوادثی که در زمین پیدا خواهد شد این از اعمال دوران جاهلیت و شرک اکبر است زیرا چنین کسانی عقیده دارند که ستاره گان در نظام هستی تصرف دارند .

سوال : آیا درست است که جادو گران و کاهنان و عرافان و منجمین بسیاری از اخبار غیب را می دانند ؟ چگونه اخبارشان را نسبت به بعضی حوادث که پیش گویی کرده اند و سپس واقع شده است انکار کنیم ؟

جواب : این افراد دوستان شیاطین هستند و شیاطین بعضی اخبار را از آسمان استراق سمع می کنند و سپس به دوستانشان (شیاطین انسی) القاء می نمایند . لذا چنین اخباری نسبت به شیاطین غیب نیست زیرا آنها اخبار را شنیده و از اخبار اطلاع یافته اند لیکن شیاطین اگر یک کلمه ای استراق سمع کرده اند چندین کلمه دروغ دیگر را به آن اضافه می کنند .

و همان یک کلمه راست باعث می شود که مردم در تمام آنچه می گویند آنها را تصدیق کنند .

اما خداوند مسلمانان را در قرآن آگاه نموده می فرماید: «هل أنبئکم علی من تنزل الشیاطین ، تنزل علی کل أفاک أثیم ، یلقون السمع وأكثرهم کاذبون» (شعراء/ ۲۲۳، ۲۲۲، ۲۲۱)
آیا به شما خبر بدهم شیاطین بر چه کسی نازل می شوند ؟ (والقاء وسوسه می کنند ؟) بر کسانی نازل می گردند که کذاب و بس گناهکار باشند (زیرا کاهنان

و غیب گویان دروغ گو و دروغ ساز هستند) (به شیاطین) گوش فرامی دهند و بیشترشان دروغگویند).

اما علم غیب از خصائص خداوند سبحان است و جز او کسی غیب را نمی داند. می فرماید: « قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ » (نمل/۶۵).

بگو: کسانی که در آسمانها و زمین هستند غیب را نمی دانند بجز خدا. و می فرماید: « وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ » (انعام/۵۹).

گنجینه ها و کلیدهای غیب در نزد خداست و کسی جز او آنها را نمی داند. شیخ سلیمان بن عبدالله رحمه الله علیه می فرماید: کسیکه ادعای علم بعضی مغیبات را می کند یا در اسم کاهن داخل است و یا در معنایش با او شریک و به کاهن ملحق می شود. البته اطلاع یافتن از بعضی مغیبات گاهی ممکن است بصورت کشف باشد و گاهی از جانب شیاطین و گاهی بوسیله فال و جدولها و روشهایی که کاهنان استفاده می کنند و یا از راه تنجیم و کهانت و جادوگری و غیره و چنین اعمالی از روشهای جاهلیت می باشد و منظور از جاهلیت در اینجا هر کسی که از پیروان پیامبران نباشد مانند فلاسفه و کاهنان و منجمین و نیز جاهلیت قبل از بعثت پیامبر ﷺ زیرا آنها از کتابهای آسمانی و آنچه بر پیامبران نازل شده است، بی خبرند.

سوال: حقیقت سحر چیست؟ آیا بعضی جادوها مباح هست؟ و آیا عمل سحر برای خارج شدن از دین اسلام معتبر است؟

جواب: سحر در لغت عبارت است از کار با ظرافت که سببش پوشیده باشد. و حقیقت سحر بنا به تفسیر علامه موفق در کتاب الکافی: عبارت است از جادوها و

دود و دم ها و گره هایی که در قلبها و بدنها تأثیر می گذارد و باعث بیماری و قتل و ایجاد تفرقه بین مرد و زن می شود .

تمام انواع جادو حرام است و هیچ نوعی از آن مباح نیست خداوند می فرماید :

« ولقد علموا لمن اشتراه ماله في الآخرة من خلاق » (بقره/۱۰۲).

به تحقیق که می دانستند هر کسی که خریدار این گونه متاع (جادو) باشد در آخرت هیچ خلاقی (نصیبی) برایش نیست . امام حسن بصری خلاق را به دین تفسیر کرده است . به هر حال این آیه بر تحریم سحر و کفر و مرتکبین آن دلالت می کند و علاوه بر این پیامبر اکرم ﷺ نیز جادو را از مهلکات هفت گانه شمرده اند امام احمد رحمه الله علیه می فرماید : قتل ساحر واجب است و از سه تن از یاران رسول خدا (حضرات عمر ، حفصه و جندب) به روایت صحیح ثابت شده است .

بنا بر این عمل سحر خواه به صورت تعلیم و تعلم باشد و یا به صورت حرفه و بیشه کفر است و انسان را از دین اسلام خارج می کند و کشتن ساحر واجب است تا مردم از شرش آسوده شوند . زیرا ساحر کافر است و شر و فسادش در کل جامعه سرایت می کند .

سؤال : تفسیر این آیه چیست ؟ « واتبعوا ما تلتوا الشیاطین علی ملک سلیمان وما کفر سلیمان ولكن الشیاطین کفروا یعلمون الناس السحر وما أنزل علی الملکین بیابیل هاروت و ماروت و ما یعلمان من أحد حتی یقولوا إنما نحن فتنه فلا تکفر » (بقره/۱۰۲)

جواب : تفسیر آیه زمانی که یهود خواستند تورات را که نام پیامبر اکرم ﷺ در آن ثبت شده بود پشت سر اندازند آن را به عنوان کتاب جادویی معرفی کردند که

در زمان حضرت سلیمان شیطان آنرا آموزش می دادند و در این کتاب جادو را به حضرت سلیمان نسبت می دادند در حالی که حضرت سلیمان پیامبر خدا بود و و پیامبران الهی از ارتکاب عملی مانند سحر که کفر و گمراهی است مبرا و معصوم اند بلکه جادو کار شیاطین و انسانهای کافر است که به قصد افساد و تفریق بین زوجین و از هم پاشیدن خانواده ها و ایجاد عداوت و دشمنی بین مردم بکار می برند و آن دو فرشته ای که در سر زمین بابل (از شهرهای عراق) به مردم جادو تعلیم می دادند از باب آزمایش و امتحان بود و کسانی را که می خواستند جادو از آنها تعلیم گیرند ابتدا نصیحت می کردند پس از آن کسانی که جادو را تعلیم می گرفتند برای ضرر رساندن به مردم استفاده می کردند. سپس خداوند می فرماید: که تأثیر جادو به دست خدا است و هیچ جادویی نمی تواند بدون خواست خداوند به کسی نفع یا ضرری برساند بنا براین انسان مومن باید بر خدا توکل نموده و برای دفع این پدیده شوم و مفسد اقدام نماید. سپس بیان می کند که یهود می دانستند که آموزش کفر و جادو موجب دوری از بهشت می شود با این وجود از روی کفر و سرکشی مرتکب آن می شدند.

سوال: سحر چیست؟ چگونه مسلمان آنرا دفع کند و اگر سحر بر او واقع شد چگونه از راههای مشروع می شود آنرا معالجه کرد؟

جواب: سحر عمل شیطانی و عبارت است از دود و دم ها و تعویذات شیطانی در جسم مسحور تأثیر می گذارد و اسباب قتل و یابیماری را فراهم می سازد و یا بین زوجین و دوستان تفرقه ایجاد می کند و تمام تأثیرات با قضا و تقدیر خداوند است.

چنانچه می فرماید: « و ما هم بضارین به من أحد إلا باذن الله » (بقره/۱۰۲).

جادو گران نمی توانند به کسی آسیب رسانند مگر به خواست خدا.

و خداوند پیامبر و بندگان مؤمن خود را دستور می دهد که به پروردگار سپیده دم از شر جادو گر پناه ببرند و یکی از انواع جادو سحر تخیلی است که به ظاهر چیزی برای بینندگان پیدا می شود ولی حقیقتی ندارد چنانچه قرآن می فرماید: « وسحرُوا أعین الناس » (اعراف/۱۱۶).

و می فرماید: « و إذا جاهدکم و عصیتم یخِلْ إلیه من سحرهم أنها تسعی » (طه/۶۶)

هنگامی که جادوگران ریسمانها و عصاهایشان را انداختند چنان به نظر حضرت موسی رسید که آنها تند راه می روند این همان روش جادویی بود که حیلۀ گران صوفی نما آنرا انجام می دادند.

سؤال: کیفیت این حدیث از لحاظ صحت چیست؟ می فرماید: « ثلاثة لا یدخلون

الجنة مدامن هم و قاطع رحم و مصدق بالسحر ».

سه کس هستند که به بهشت داخل نمی شوند: کسی که به طور مدام شراب بنوشد، قطع کننده رحم (خویشاوندی) تصدیق کننده جادو. تصدیق جادو چطور است آیا به قدرت ساحر بستگی دارد؟ یا به تصدیق سحر که حالش از زمان قبل از جادو تغییر یافته است؟ مسئله را توضیح دهید؟ خداوند به شما پاداش خیر عنایت فرماید.

جواب : نسبت به حدیثی که در سوال اشاره شد علامه ذهبی تصریح کرده است که این روایت را امام احمد و ابن حبان روایت کرده اند و امام حاکم آنرا صحیح دانسته است .

و اما نسبت به معانی آن اینکه این حدیث کسی را که هر نوع جادویی را تصدیق کند به شدت مورد سرزنش و تهدید قرار داده است .

از انواع جادو یکی تنجیم است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید : « من اقتبس علما فی النجوم فقد اقتبس شعبة من السحر زادها زادا » (مسند امام احمد - از حدیث عبدالله بن عباس) . کسی که یک باب از علم نجوم را فراگیرد به تحقیق که به یک رشته از علم جادو چنگ زده است و هر چه بیشتر بیاموزد بیشتر چنگ زده است .

تصدیق سحر گناه و جرم بسیار بزرگ است و تکذیب جادوگران و منجمان و نیز جلوگیری از آنها واجب می باشد زیرا آنها با جادوهای خود مردم را گمراه و آنها را تسخیر نموده و عقاید شان را فاسد می کنند . و جادو بنا به صراحت قرآن و حدیث کفر ، و کشتن جادوگران واجب است کسی که جادوگران را تصدیق کند به معنی این است که با آنها موافق بوده و در این عمل زشت از آنها حمایت کرده است . اما تأثیر جادو و اثراتی که در پی دارد حقیقی است و انسان باید از شرشان به خدا پناه ببرد .

سوال : آیا کمک گرفتن از جادوگران برای برآوردن خواسته ها بدون اینکه به کسی ضرری برسد جایز است یا خیر ؟

جواب : سحر حرام و تعلیم و تعلم آن کفر است ، قرآن می فرماید : « و ما کفر سلیمان ولكن الشیاطین کفروا یعلمون الناس السحر ... وای قوله و ما یعلمان من أحد حتی یقولوا ایما نحن فتنه فلا تکفر » (بقره/۱۰۲)

سلیمان کفر نورزیده است بلکه شیطان صفتان گناه پیشه کفر ورزیدند که به مردم جادو تعلیم می دادند تا اینکه می فرماید : آن دو فرشته (هاروت و ماروت) به هیچ کس جادو تعلیم نمی دادند مگر اینکه قبلاً به او می گفتند : ما برای آزمایش هستیم و تو کافر نشو .

استفاده از جادو برای برآوردن خواسته ها حرام و کفر است و استفاده از آن برای مسلمان جایز نیست علاوه بر این بر هر مسلمان واجب است که جادو را انکار و از انجام آن جلوگیری و ساحر را به قتل برساند و مسلمانان را از شر آن راحت کند و کمک خواستن برای برآوردن خواسته ها بوسیله امور حرام قطعاً ناجایز است .

سوال : آیا جادو شدن پیامبر ﷺ ثابت شده است ؟ و برخورد و عمل پیامبر ﷺ با جادو و جادوگران چگونه بود ؟

جواب : بلی ، از حضرت عایشه رضی الله عنها روایت است که پیامبر ﷺ جادو شده بودند تا اینکه کاری که انجام نداده بودند گمان می کردند که انجام دادند . روزی پیامبر اکرم ﷺ به حضرت عایشه رضی الله عنها فرمودند : دو فرشته نزد من آمدند یکی بالای سرم و دیگری پایین پاهایم نشست یکی به دیگری گفت : بیماری این مرد چیست ؟ دیگری پاسخ داد جادو شده است . پرسید چه کسی آنرا

جادو کرده است ؟ جواب داد : لیلید بن اعصم . با یک شانه و یک تار مو که آنرا در چاه ذروان انداخته است (بخاری - ۳۰۷) .

علامه ابن قیم می فرماید : این روایت را بعضی از علماء انکار نموده و گفته اند : دادن این نسبت به پیامبر درست نیست و آنها چنین نسبیتی را به پیامبر ﷺ نقص و عیب می دانند در حالی که چنین نیست بلکه تأثیر جادو یک نوع بیماری است و مانند سم که در جسم انسان تأثیر می کند جادو نیز تأثیر می کند .

علامه ابن قیم نیز از قاضی عیاض رحمه الله علیه نقل می کند که فرمود : این داستان هیچ نقصی در نبوت پیامبر ﷺ پیدا نمی کند و این که گمان می کردند کاری انجام داده اند در حالی که انجام نداده بودند زمانی که پیامبر ﷺ اطلاع یافت که جادو شده است از خداوند خواست ، و خداوند پیامبر را از مکان سحر آگاه ساخت . پیامبر دعای سحر را بیرون آورده و آن را باطل فرمود در این هنگام اثرات سحر از پیامبر چنان دور شد که گویا از قید و بند آزاد شده است .

پیامبر که نسبت به کسی که ایشان را جادو کرده بود هیچ اقدامی ننمودند و زمانی که صحابه به پیامبر ﷺ عرض کردند اجازه بدهید این جادوگر خبیث را بکشیم پیامبر ﷺ فرمودند : « أما أنا فقد شفاني الله و أكره أن يثر علي الناس شراً » (بخاری ۳۰۷) از حدیث عایشه رضی الله عنها (

مرا خداوند شفا داده است و نمی پسندم که آشوب و درگیری در بین مردم بر پا

شود .

سوال: آیا نماز خواندن پشت سر ساحر یا کسی که سحر را تصدیق کند درست است و آیا ابطال جادو بوسیله جادو، اگر راهی دیگری پیدا نمی شد، جایز است؟

جواب: با توجه به آیات و روایاتی که نسبت به زشتی سحر آمده است نماز خواندن پشت سر افراد فوق درست نیست. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «اجتنبوا السبع الموبقات قالوا: و ماهي يا رسول الله؟ قال: الشرك بالله والسحر و قتل النفس (بخاری ۲۹/۷ از حدیث ابی هریره رضی الله عنه).

از هفت گناه مهلک پرهیزید صحابه عرض کردند: ای رسول خدا آنها چیست؟ فرمودند: شرک به خدا و جادو و کشتن کسی به ناحق از این روایت دانسته می شود که سحر از دیگر گناهان کبیره بزرگتر است. از آیه ۱۰۲ و ۱۰۱ سوره ی بقره دانسته می شود که جادو کفر است زیرا یهود تورات را به سحر مبدل ساختند.

می فرماید: «نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كانهم لا يعلمون و اتبعوا ما تتلوا الشياطين علي ملك سليمان و ما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس السحر».

عده ای از اهل کتاب (یهود) کتاب خدا را (تورات) پشت سر انداختند و گویی آنان نمی دانستند. و پیروی کردند از آنچه شیاطین در باره سلطنت حضرت سلیمان می خواندند (که نسبت جادو را به حضرت سلیمان دادند) در حالیکه سلیمان کفر نورزیده بود بلکه شیاطین کفر کردند که به مردم جادو می آموختند.

در ادامه می فرماید: «و ما یعلمان من أحد حتی یقولاً إنما نحن فتنه فلا تکفر». هاروت و ماروت هیچ کس را جادو نمی آموختند مگر اینکه پیش از آن به او می گفتند که ما سبب امتحان و آزمایش هستیم پس تو کافر نشوی. از این آیه معلوم می شود که تعلیم سحر کفر است.

و در آخر می فرماید: «ولقد علموا لمن اشتراه ماله فی الآخرة من خلاق». به تحقیق که آنها دانستند کسیکه جادو را بعوض ایمان بخرد از آخرت (بهشت) بی نصیب است و محرومیت از بهشت مخصوص کافران است پس ساحر کافر است. و نماز خواندن پشت سر کافر درست نیست. مگر اینکه بطور صحیح به درگاه خدا توبه کند.

نیز کسی که سحر را تصدیق کند و عقیده به جواز سحر و حقانیت آن داشته باشد در حکم ساحر است.

خلاصه: سحر پس از شرک بزرگترین گناه بوده و ساحر و تصدیق کننده آن هر دو کافر هستند.

اما قضیه ابطال جادو بوسیله جادو بنا به فتوای صحیح علماء ناجائز است زیرا هر بیماری باید با داروی حلال و مباح معالجه شود و خداوند شما مسلمانان را در حرام نگذاشته است.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند: «تداووا ولا تداءوا بحرام» بیمار را مداوا کنید اما با چیز حرام مداوا نکنید (سنن ابی داود ۷/۴ - از حدیث ابی دردراء رضی الله عنه).

حضرت عبد الله بن مسعود از پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم روایت می کند که فرمود: « ان الله لم يجعل شفاءكم فيما حرم عليكم » (بخاری - ۲۴۷/۶ - ۲۴۸ معلق از قول ابن مسعود رضی الله عنه) .

خداوند شفای شما مسلمانان را در چیزی که بر شما حرام کرده قرار نداده است .
شکی نیست که سحر از بزرگترین محرمات است و تداوی و ابطال سحر با آن درست نیست بلکه جادو را باید با ادویه حلال و با آیات قرآن و دعاهاى مأثور علاج نمود و همین برای مسلمان کفایت می کند .

سؤال : نسبت به قضیه سحر که توضیح دادید و فرمودید تصدیق کننده سحر مانند ساحر است چه تصدیقی مراد است ؟ آیا تصدیق از ناحیه وجود حقیقی آن یا از ناحیه اینکه ساحر می تواند کارهایی انجام دهد که در حدود قدرت انسان نیست ؟

جواب : در اینجا تصدیق بمعنی این است که سحر را حق و یا مباح و یا عمل مشروع و درست بداند اما تصدیق بوقوع سحر و حقیقت آن و اینکه سحر واقع می شود و اثراتی از قبیل قتل ، بیماری ، اختلاف بین زن و شوهر و دوستان یک واقعیت غیر قابل انکار است و تصدیق به این معنی ممنوع نیست زیرا خداوند از تأثیر جادو و ضرر آن خبر داده است و کسی که این مطلب را انکار کند گویا خدا را تکذیب کرده است .

سؤال : قبل از اینکه من هدایت شوم و به ادای نماز ها در وقت شان و قرائت قرآن پایبند گردم نزد یکی از زن های جادوگر رفتم زن جادوگر از من خواست که

مرغی را خفه کنم تا کاری انجام دهد که بین من و شوهرم جدایی پیدا شود زیرا همیشه در بین ما مشکلاتی وجود داشت و من هم یک مرغ را به دست خودم خفه کردم آیا گناه این کار بر گردن من است چه باید بکنم تا از این ترس و اضطراب نجات یابم ؟

جواب : اولاً رفتن نزد زنهای جادوگر حرام قطعی است زیرا جادو کفر و ضرر رساندن به بندگان خداست لذا رفتن نزد جادوگران جرمی بسیار بزرگ است و مرغی را خفه کردن جرم دیگری است زیرا خفه کردن مرغ تعذیب و قتل حیوان به ناحق است و نیز با این عمل تقرب الی غیر الله حاصل شده که شریک است لیکن زمانی که بطور صحیح به درگاه خدا توبه کنی بشرط اینکه دوباره این گناه را تکرار نکنی خداوند گناهان گذشته ات را می بخشد .

و درست نیست که مسلمانان جادوگران را به حالشان بگذارند تا هر چه خواسته باشند با مردم انجام دهند بلکه انکار کردنشان واجب است و بر سران مسلمانان واجب است تا آنها را به قتل رسانده و مسلمانان را از شرشان راحت کنند .

سؤال : چاهی بدون آب وجود دارد که دعاهای جادو را داخل آن می اندازند و عقیده دارند که این چاه محل حفاظت از جنیات است . آیا می توانیم به داخل آن چاه برویم تا دعاهای جادو را بیرون و به اذن خدا باطل کنیم ؟ یا به مسئولین مربوطه اطلاع دهیم ؟ یا چه کار دیگر انجام بدهیم ؟

جواب: واجب است که شما مسئولین مربوطه را اطلاع دهید، تا دعا‌های جادو را بیرون آورده و بسوزانند چنانچه پیامبر اکرم ﷺ دستور فرمودند: تا دعای سحر از چاه اخراج و سوزانده شود. (بخاری ۳۰/۷ از حدیث عایشه رضی الله عنها).

بنابر این اگر شما از چنین موضوعی اطلاع داشتید مسئولین را باخبر سازید و برای اخراج و سوزاندن با آنها همکاری نمائید.

سوال: حکم استفاده از دعا‌هایی که می نویسند و پوش می کنند چیست؟ آیا این نوع دعا نویسی از اعمال کهان و جادوگران است؟

جواب: دعا نویسی اگر به لفظ غیر عربی یا حروف مقطعه باشد به اجماع اهل علم شرک و کفر و ناجایز است و آویزان کردن آن به اعضای بدن یا نصب کردن آن در خانه و غیره جایز نیست لیکن اگر از آیات قرآن و احادیث پیامبر ﷺ و دعا‌های مأثور نوشته شده باشد در باره آن بین علماء اختلاف است لیکن بنا بر فتوای صحیح ناجایز است. زیرا پیامبر اکرم ﷺ از آویزان کردن تمائم نهی فرمودند (مسند امام احمد، ۴/ ۱۵۴/ ۱۵۶، و مستدرک حاکم، ۴/ ۲۱۹، ۲۱۷، ۲۱۶) از حدیث عقبه بن عامر جحینی رضی الله عنه).

تمائم: عبارت است از تعویذاتی که آویزان می شود خواه از قرآن باشد یا از غیر قرآن.

بنابراین آویزان کردن تعویذات و اگر چه از قرآن باشد جایز نیست، به هر حال برای انسان مسلمان کافی است که قرآن تلاوت کند و یا بعضی از سوره ها که خواندن شان در وقت خواب فضیلت دارد یا آیه الکرسی را چند مرتبه تکرار کند و

کسی که قرآن زیاد تلاوت کند و به خدا پناه ببرد صبح و شام خداوند او را از مشکلات حفاظت می کند بدون اینکه تعویذ آویزان کند و یا دعا بنویسد .

سوال : گاهی بعضی افراد سحری به نام تیز دستی انجام داده که با سرعت یا سبکی حقایق را وانمود می کنند یا با ورقهای بازی از شماره مخصوصی یا سبک دستی چیزی را نمایان می سازند.

جواب : این از انواع سحر تخیلی و حرام است که آن را طرح دستی و حيله می نامند .

سوال : یکی از جادوهای رایج این است که نیزه به بدنش فرو می برد و یا در آتش راه می رود و یا با چکش به سرش می کوبد و چنین حرکاتی را در تلویزیون و یا فیلم ها به عنوان معجزه و کارهای خارق العاده نمایش می دهند چگونه با این عمل بر خورد و از آن جلوگیری کنیم ؟

جواب : انکار چنین کارهایی واجب است و اگر قدرت دارید و می توانید از نمایش آنها در تلویزیون و غیره جلوگیری کنید . اما اگر قدرت چنین کاری را ندارید و چنین حرکاتی دیدید مسئولین امر را در جریان بگذارید و از آنها بخواهید جلوگیری کنند .

سوال : گاهی بعضی افراد در بین اجتماع مردم کارهای تحریک آمیز انجام می دهد مثل اینکه شمشیر یا کارد را به شکمشان فرو می برند ، بدون اینکه هیچ

گونه تأثیری در آنان ایجاد شود حرکاتی که در زندگی یک انسان عادی نیست حکم شریعت نسبت به این کارها چیست ؟

جواب : این چنین افرادی شیاد و دروغ گو هستند و عملشان سحر تخیلی و از نوع همان سحری که خداوند از جادو گران فرعون در قرآن بیان فرموده است :
 « فاذا جاهدوهم و عصيهم يخيل من سحرهم انها تسعي » (طه / ۶۶) .

ناگاه طنابها و عصاهای آنان به نظر شان مار شده و تند راه می روند . « فلما القوا سحروا أعين الناس واسترهبوهم » (اعراف / ۱۱۶) .

هنگامی که وسایل (وسایل جادوگری خود را) انداختند مردم را چشم بندی کردند و آنها را به هراس افکندند .

این افراد با تردستی و حيله اشیاء را بر خلاف حقیقت شان به مردم نشان می دهند و نیرنگهایی بکار می برند که مردم کارشان را حقیقت می دانند در حالی که دروغ محض است مثل اینکه برای مردم نمایان می کنند که خود را نیزه می زنند یا کسی را می کشند و باز به حالت اولش بر می گردانند یا به مردم نشان می دهند که در آتش وارد می شوند و بر آنها تأثیر نمی کند در حالیکه این کارها خلاف واقع و بر اساس نیرنگ و تردستی به نظر مردم چنین می نمایانند که در آتش وارد می شوند و اگر چه تأثیر نمی کند در حالیکه این کارها خلاف واقع و بر اساس نیرنگ و تردستی و به نظر مردم چنین ظاهر می نمایند .

لیکن مسلمانان نباید برای چنین افرادی اجازه بدهند تا با حيله و نیرنگهای شان عقاید مردم را فاسد کنند .

در حضور یکی از امراء بنی امیه مردی با تردستی انسانی را کشته و سرش را جدا کرد و سپس او را به حالت اصلی (زنده) برگرداند. بینندگان تعجب کرده بودند جندب از دی رضی الله عنه آمد و آن مزد را کشت و فرمود: حالا اگر راست می گوید خودش را زنده کند. (سیر اعلام النبلاء ۱۷۶/۳، ۱۷۷، التاریخ الکبیر امام بخاری ۲/۲۲۲).

انسان مسلمان نه تنها نباید در مجالس این افراد حيله گر و کلاهبردار حاضر شود و یا آنها را تصدیق نماید بلکه انکار کردن آن واجب است و مسئولین مسلمان موظف هستند از این افراد جلوگیری و مرتکبین را مجازات کنند. ممکن است این حرکات به عنوان بازی و فن (هنر) برای مردم معرفی شود لیکن اسماء حقائق را تغییر نمی دهد و حرام را مباح نمی سازد.

سؤال: امامی برای مردم دعا‌هایی می نویسد که بین زن و شوهر محبت پیدا شود و یا زن بر مرد تسلط پیدا کند و یا بین شان جدایی افتد آیا این عمل جادو است؟

جواب: کسی که اینچنین دعا‌هایی بنویسد که بین زوجین محبت پیدا شود و بین زن و مردی که همدیگر را دوست دارند تفرقه ایجاد شود جادوگر است. خداوند در باره دو فرشته (هاروت و ماروت) که جادو تعلیم می دادند چنین می فرماید: «فیتعلمون منهما ما یفوقون به بین المرء و زوجته و ما هم بضارین به من أحد إلا بإذن الله» (بقره/۱۰۲).

مردم از هاروت و ماروت جادوهایی یاد گرفتند که با آن میان مرد و همسرش جدایی می افکندند. حال آنکه با چنین جادویی نمی توانند به کسی زیان برسانند مگر اینکه با اجازه و خواست خدا باشد. این نوع جادو را صرف و عطف می نامند. جادو کفر به خداست و جادوگر کافر است زیرا خداوند در کتاب بزرگش جادو را کفر دانسته است. می فرماید: «و ما کفر سلیمان ولكن الشیاطین کفروا یعلمون الناس السحر و ما أنزل علی الملکین ببابل هاروت و ماروت و ما یعلمان من أحد حتی یقولا إنما نحن فتنة فلا کفر فیتعلمون منهما ما یفرقون به بین المرء و زوجته و ما هم بضارین به من أحد إلا بإذن الله و یتعلمون ما یضرهم و لا ینفعهم و لقد علموا لمن اشتراه ماله فی الآخرة من خلاق» (بقره/۱۰۲).

از جهات مختلف این آیه برداشت می شود که سحر و تعلیم آن کفر بوده و جادوگر کافر است. در حدیث نیز آمده است که: «حد الساحر ضربة بالسيف» یعنی جادوگر از دین اسلام مرتد و باید کشته شود.

بنابراین چنین افرادی صلاحیت ندارند که امام جماعت تعیین شوند زیرا از دین مسلمین خارج اند و اقتداء به آنها درست نیست.

بر مسئولین مسلمانان واجب است دست این جادوگران را بگیرند و احکام اسلام را بر آنها جاری نمایند. زیرا جادو باعث فساد جامعه و ذلت و خواری مردم می گردد.

سؤال: حکم احضار ارواح چیست؟ و آیا این عمل از انواع سحر بشمار میرود؟

جواب: بدون شک احضار ارواح یک نوع جادو است. و ارواحی که احضار می کنند در حقیقت ارواح مردگان نیست بلکه شیاطین هستند که به شکل ارواح

مردگان خود را نمایان نموده و خود را ارواح افراد مورد نظر معرفی می کنند . زیرا ارواح همه مردگان در قبضه و قدرت خداست که می فرماید : «الله يتوفي الانفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي قضى عليها الموت و يرسل الاخرى الي اجل مسمى» (زمر/۴۲) .

خداوند ارواح را به هنگام مرگ انسانها و در وقت خواب انسانها بر می گیرد . ارواح کسانی که فرمان مرگ آنان را صادر می کند نگه می دارد و ارواح دیگران را (که هنوز اجل صاحبانشان فرا نرسیده به تن شان) باز می گرداند تا وقت معینی فرا رسد .

احضار ارواح یک نوع جادو است . زیرا ارواح به تدبیر و تسخیر خدا هستند ، آزاد نیستند که بروند و برگردند .

و آن ارواح ظاهری که احضار کنندگان معرفی می کنند شیاطین هستند که گاهی بصورت شخص مرده خود را در می آورند .

سؤال : خانواده ای از مشکلات بسیار زیاد و قابل ملاحظه ای شکایت می کنند و اختلافاتی بین خانواده شان وجود دارد به گمان شان انگیزه بروز اختلافات و مشکلات در خانواده تأثیر جادوگری است و سبب شك شان این است که در کیف یکی از خدمتکاران شان چند عدد ناخن و مو دیده شده است .

سؤال شان این است : که راه علاج و برطرف کردن این مشکلات و اختلافات چیست ؟ در حالی که آنها از مکان سحر هیچ اطلاعی ندارند ، چه باید بکنند ؟

جواب : آن خدمتکاری که ناخن و مو در کیفش دیده شد و نسبت به او مشکوک هستند مجبور کنند . اگر اعتراف نکرد آنرا از خانه و شهر خود دور کنند و اگر ثابت شد که مرتکب چنین جنایتی شده است باید آنرا به دادگاه اسلامی تحویل داده تا مطابق قانون اسلام با او برخورد شود اما اگر چیزی ثابت نشد می توانند او را از خود دور کنند تا از خطرات احتمالی محفوظ بمانند .

سوال : چگونه می توان جادو را از حالات نفسانی تشخیص داد ؟

جواب : در چنین حالاتی انسان باید از اسباب مفید برای معالجه استفاده کند چون بدون دلیل نمی توان اثر جادو را تشخیص داد شاید بیماری خاصی باشد .

سوال : شخصی نزد ساحر رفته و از او خواسته که شخص دیگری را جادو کند بعد

از جادو پشیمان شده است و می خواهد توبه کند راهش چیست ؟

جواب : این انسان در جرم با ساحر شریک است . اگر جادو سبب قتل آن شخص شده باشد باید از او قصاص گرفته شود و اگر سبب بیماری و یا ضرر دیگری شده باشد باید طبق تشخیص قاضی مسلمان جریمه جنایتش را بپردازد و از شخص مسحور عذر خواهی کند و تنها به توبه نمی شود گناهش را جبران کند .

سوال : نصیحت شما نسبت به کسی که می گوید : عصای موسی جادو بوده

است چیست ؟

جواب : حضرت موسی علیه السلام جادو گر نبود و عصای او یک معجزه از جانب خدا بود کسی که عقیده به جادو بودن عصای حضرت موسی دارد باید به

درگاه خدا توبه کند زیرا این عقیده کفر است و انسان را از دایره ی اسلام خارج می کند .

سوال : ما یک خانواده ی بحمد الله مسلمان هستیم ، به نمازهای شب پایبند و به کارهای اسلامی علاقه زیادی داشتیم مشکل ما این است که از زمانی که در خانه جدید مان ساکن شدیم موارد زیر برای ما پیدا شده است سنگینی در نماز شب ، تنگی نفس ، بیدار خوابی ، تب شدید ، بی علاقه ای بین زن و شوهر ، آیا این موارد اثر جادو است ؟ ما را به چه کاری ارشاد می کنید ؟ التماس دعا و جزاکم الله خیرا .

جواب : ممکن است این موارد را من به شما توصیه می کنم قرآن را در خانه تان زیاد تلاوت کنید بخصوص سوره ی بقره که پیامبر ﷺ فرمودند :

«إن الشيطان ينفر من البيت الذي تقرأ فيه سورة البقرة»

(مسلم ۵۳۹/۱ از حدیث ابی هریره رضی الله عنه) .

شیطان از خانه ای که در آن سوره بقره تلاوت شود می گریزد و نیز فرمود :

« ولا تستطيع البطله » (مسلم ۵۵۳/۱ از حدیث ابو امامه الباهلی رضی الله عنه) .

جادوگران در مقابل سوره بقره نا توان هستند .

یعنی در خانه ای که سوره بقره خوانده شود ، شیاطین نمی توانند داخل شوند .

البته آن خانه باید از منکرات و تصاویر آویزان شده خالی باشد زیرا خانه ای که در

آن تصویر باشد ، ملائکه در آن داخل نمی شوند . و خانه ای که ملائکه نباشد شیاطین

داخل می شوند پیامبر اکرم ﷺ فرمود : « لا تدخل الملائكة بيتا فيها كلب ولا تصاویر »

(بخاری ۶۴/۷ از حدیث ابی طلحه رضی الله عنه)

در خانه ای که سگ و یا تصاویر باشد ملائکه داخل نمی شوند .

پس تلاوت قرآن در خانه ای تأثیر می گذارد که از چنین چیزهایی خالی باشد .
و نیز هنگام خواب دو بار آیت الکرسی و سوره اخلاص و معوذتین را بخوانید .

سئوال : بعضی مردم نزد بعضی ائمه و درویشها می روند و می گویند سحر به دست آنها باطل می شود ؟ این قول چقدر درست است ؟

جواب : رفتن نزد جادو گران و تصدیق کردن شان جائز نیست و حتی اگر به مسلمانی اصابت نمود ابطال آن با جادو درست نیست لیکن مسلمانی که به آن مبتلا شود باید به خدا رجوع نموده و به ذات اقدس او پناه ببرد . دعا های شرعی را بخواند و قرآن کریم را به نیت شفا تلاوت کند و با خواندن آیات و کلمات قرآن از خداوند شفا بخواهد . کسی که بر خدا توکل کند خدا او را بس است و کسی که به خدا پناه ببرد خداوند او را حفاظت می کند .

اما مسلمانی که نزد خرافاتیها ، جادو گران ، شیادان و کلاهبرداران برود بیماری نفسانی و جسمانی اش افزایش پیدا می کند . و شیاطین انس و جن بر او تسلط پیدا کرده زندگی اش را مکدر و عقیده اش را خراب می کنند . پس هیچ پناهگاهی برای مسلمان بجز خدا وجود ندارد .

لذا انسان مسلمان باید به خدا چنگ زده و به خدا اعتماد نماید و قرآن بخصوص آیه الکرسی و معوذتین را تلاوت کند زیرا شفاء در کتاب خداست و قرآن برای مسلمانان کافی است . اما این علماء درویش صفت چون بیشتر شان گمراه کننده و خرافاتی هستند به عقیده شان هیچ اعتمادی نیست و رفتن نزدشان نا جایز است .

سوال : گاهی مردم هنگام ساختن منزل قوچ یا گوسفند دیگری را ذبح می کنند و عقیده دارند که این کارشان بناء ساختمان را مستحکم می سازد ؟

جواب : این ذبح برای غیرالله و برای شیاطین و جنیات بوده و شرک است . نیز بعضی مردم هنگام تأسیس کارخانه و یا شرکت مرتکب چنین عملی می شوند و آنرا به مصلحت شرکت یا کارخانه می دانند این عمل نیز شرک است زیرا جنیات برای دوستان خود چنین کارهایی را الهام می کنند و به آنها تلقین می کنند که چنین کارهایی مفید است .

از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت است که می فرماید : « **لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ بِغَيْرِ اللَّهِ** » (مسلم ، ۱۵۶۷/۳ ، از حدیث علی بن ابی طالب رضی الله عنه) .

خداوند لعنت کرده است کسی را که برای غیر خدا ذبح کند نیز خداوند به خلیلش دستور می دهد : « **قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنَسْكِ وَحِجَايَ وَمَا تِلْكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ** » (انعام/۱۶۲) .

بگو نماز و عبادت و زندگی و مردن من از آن خداست که پروردگار جهانیان است . نسک همان ذبیحه ای است که در اینجا با نماز ذکر شده است . یعنی همان طور که انسان برای غیر خدا نماز نمی گذارد ذبح هم برای غیر خدا نمی کند در سوره ی کوثر : « **فصل لربك وانحر** » نیز نحر که یک عبادت است با نماز متصلاً ذکر شده است یعنی قربانی فقط باید برای خدا صورت گیرد و این عقیده که ذبح می تواند شیطان یا جن را دفع کند عقیده باطل و شرک و همکاری با شیاطین است . از خداوند مسئلت داریم که ما را از این گونه عقاید محفوظ بدارد .

سوال: نظر شما نسبت به صحت این دو حدیث چیست؟ پیامبر اکرم ﷺ می فرمایند:

- ۱- «كذب النجمون ولو صدقوا». نجومیها هر چند راست بگویند دروغ می گویند.
 - ۲- «كان نبي من الانبياء يخط فمّن وافق خطه فذاك» یکی از پیامبران خدا خطی کشید کسی که خطش با خط آن پیامبر موافق باشد حق است.
- نیز حکم شریعت در باره ضرب رمل و تنجیم چیست؟ آیا احادیثی وجود دارد که حرمت این اعمال را ثابت کند؟

جواب: درباره تنجیم حکم شریعت این است که اگر منظور از تنجیم استدلال گرفتن از ستاره ها بر حوادث آینده باشد و یا اینکه مؤثر دانستن ستاره گان در نظام کائنات و نزولات آسمانی و نزول امراض و غیره باشد شرک اکبر است و این عقیده از عقاید دوران جاهلیت بوده و حرمت آن قطعی است.

و اما نسبت به حدیث «كذب النجمون ولو صدقوا» من هیچ آشنایی با حدیث و سند آن ندارم البته معنایش درست است زیرا منجمین خود سرانه سخن می گویند و نسبت به خداوند دروغهایی می بنندند زیرا ستاره ها به تدبیر آسمان هیچ تعلقی ندارند و مدبر تنها خداست. خدایی که ستارگان و غیر ستارگان را آفریده است. نیز خداوند ستارگان را به سه هدف آفریده است ۱- زینت آسمان ۲- رجم شیاطین ۳- علائم راهنمایی (بخاری ۷۴/۴ از روایت قتاده بن دعامة رضی الله عنه).

قرآن نیز این اهداف را بیان نموده است لذا کسی که به غیر این سه مورد بخواهد از ستارگان استفاده کند اشتباه کرده و خود را ضایع کرده است.

موارد دیگر (خط و رمل و غیره) که بعضی به عنوان علم غیب و اخبار غیبی و شفای امراض و چیزهای دیگر استفاده می کنند نیز در حکم تنجیم و کهنات و امور شرکیه می باشند زیرا قلب انسان باید به طور کامل به خالق و مدبرش (خداوند) وابسته باشد خدایی که تنها مالک ضرر و خیر و شر است و بر هر چیز قادر و تواناست.

قرآن می فرماید: «و من آیاته الليل والنهار والشمس والقمر لاسجدوا الشمس و لالقمر واسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم ياه تعبدون» (فصلت/۳۷).

از نشانه های (قدرت) خدا شب و روز و خورشید و ماه است برای خورشید و ماه سجده نکنید برای خدایی که آنها را آفریده است سجده کنید اگر واقعا او را عبادت و پرستش می کنید.

و می فرماید: «ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوي علي العرش يغشي الليل النهار يطلبه حثيثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك الله رب العالمين» (اعراف/۵۴).

پروردگار شما خداوندی است که آسمانها و زمین را در شش دوره بیافرید، سپس به اداره ی جهان هستی پرداخت. با (برده تاریک) شب، روز را می پوشاند و شب شتابان به دنبال روز روان است. خورشید و ماه و ستارگان را آفریده است و همگی به فرمان او هستند. آگاه باشید که تنها او می آفریند و تنها او فرمان می دهد. بزرگوار و جاویدان و دارای خیر فراوان است، خداوندی است که پروردگار جهانیان است.

تمام این چیزها را خداوند بخاطر مصالحی که خودش می داند آفریده و همه شان در تسخیر امر خدا و به فرمان او انجام وظیفه می نمایند و کسی که این چیزها را در خیر و ضرر مؤثر بداند مشرک است.

اما حدیث «کان نبی من الانبیاء یخط ، فمن وافق خطه فذاك» حدیث صحیحی است که امام مسلم و احمد و بعضی ائمه حدیث آنرا روایت کرده اند.

علماء در توضیح حدیث فرموده اند: این عمل به عنوان معجزه به همان پیامبر اختصاص داشت و ممکن نیست که خط کسی دیگر با خط آن پیامبر موافق باشد. و در خصائص و معجزات انبیاء کسی نمی تواند شریک شود لذا منظور این حدیث نفی توافق خط های رمالها است که بر اساس اکاذیب گذشته است.

سوال: آیا امور حساب سالها و ماهها و روزها و اوقات باران و کشت و کار از تنجیم معتبرتر است.

جواب: این چنین حسابها از نوع تنجیم نیست بلکه از علوم مباح است و آنرا علم تسیر می نامند و خداوند خورشید و ماه را برای تعیین و شناختن حساب آفریده است، می فرماید: «هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا و قدره منازل لتعلموا عدد السنين والحساب» (یونس/۵).

خداست که خورشید را در خشان و ماه را تابان گردانیده است، و برای ماه منازل معین کرده است تا شماره ی سالها و حساب (کارها) را بدانیم.

علامه خطابی می فرماید: علم نجومی که از طریق مشاهده و خبر حاصل می شود و وقت زوال و جهت قبله با آن مشخص می شود از علوم ممنوع نیست، والله اعلم (معالم السنن للخطابی ۲۲۶/۴، ۲۲۷).

همچنین برای تعیین جهت می توان از علم نجوم استفاده نمود، قرآن می فرماید: «وعلامات وبالنجم هم یهتدون» (نحل/۱۶).

و نشانه هایی (از قبیل کوهها و دره ها و بادها و رودها و رنگ خاکها را پدید آورده است که مردم در روز راه خود را بوسیله آنها پیدا می کنند) و (در شبها) به وسیله ستارگان رهنمون شوند.

علامه ابن رجب می فرماید: در نزد جمهور فراگیری علم نجوم باندازه شناختن قبله و راههای مسافرت جائز است و بیشتر از آن باعث تضییع وقت می گردد. (فضل علم السلف علی الخلف صفحه ۲۲).

امام بخاری در صحیح خود از حضرت قتاده رضی الله عنه روایت نموده: «خلق الله هذه النجوم ثلاث زینة للسماء و رجوماً للشیاطین و علامات یهتدی بها، فمن تأول فیها غیر ذلك أخطأ و أضاع نصیبه و تکلف مالا علم له به».

خداوند این ستارگان را برای سه مقصد آفریده است: برای زینت آسمان و رجم شیاطینی که از آسمان استراق سمع می کنند و برای علامت هایی که راه را بوسیله آن پیدا کند. پس کسی که به نحو دیگری تأویل کند خطا نموده و نصیب خود را ضایع کرده و خود را به چیزی که نمی داند مکلف ساخته است. (بخاری ۷۴/۴).

شیخ سلیمان بن عبدالله می گوید: این حدیث از قرآن گرفته شده که می فرماید: «و لقد زيننا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين» (ملک/۵) و می فرماید: «و علامات وبالنجم هم يهتدون».

اما شناختن وقت باران از ستارگان چیزی غیر ممکن است زیرا وقت نزول باران از غیب هایی است که به جزء خدا کسی آنرا نمی داند و ارتباط دادن نزول باران به احوال ستارگان استسقاء بالانواء و از امور جاهلیت است. لیکن شناختن وقت گشت و کار به فصل های سال بستگی دارد و از علم حساب دانسته می شود. (والله اعلم)

سؤال: نظر شما در باره ی شانه بینی و کف خوانی و این چنین کارها چیست؟ آیا کسی که مرتکب چنین کارهایی می شود گنهکار می باشد، یا کسی که نزد آن برود و او را تصدیق کند نیز در گناه شریک است؟

جواب: بدون شک این خرافات و اوهام جاهلیت و اعمال شرکيه کارهای شیطانی است و برای هیچ مسلمانی که به خدا و روز آخرت ایمان دارد درست نیست که نزد این افراد رفته و یا آنها را تصدیق کند. پیامبر اکرم ﷺ می فرماید: «من أتى كاهناً أو عرافاً، فصدقه بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد ﷺ» (ابن زاحم در کتاب مستند ۴۲۹/۲ از حدیث ابی هریره و حسن رضی الله عنه، و نیز حاکم در مستدرک ۸/۱ از حدیث ابی هریره، همچنین بیهقی در سته الکبری ۱۳۵/۸ از حدیث ابی هریره روایت می کنند).

کسی که نزد کاهن یا جادوگر برود و آنچه می گوید تصدیق نماید به تحقیق که به آنچه بر پیامبر نازل شده کفر ورزیده است.

بنابر این رفتن نزد آنها و سؤال کردن از آنان و تصدیق کردنشان جایز نیست. انسان مومن باید برخدا توکل نموده و خود را با ذات اقدس او مرتبط سازد و از آنچه دین را فاسد نموده و در عقیده خلل بوجود می آورد یا او را از راه ی اسلام منحرف می سازد، پرهیزد.

سؤال: نظر شما در باره شانه بینی چیست؟

جواب: شانه بینی ادعای غیب دانستن و کهنات است و کهنات نوعی جادوست.

سؤال: آیا استدلال گرفتن از ستارگان بر جاهای مخصوصی از زمین مثل معادل و مخازن و غیره صحیح است یا خیر؟

جواب: ستاره ها بر مکانهای مخصوص زمین دلالت نمی کنند بلکه مسافرین راه و جهت سفرشان را بوسیله ی ستارگان می توانند بشاسند و هدف این آیه « لتهتدوا بها فی ظلمات البر والبحر » نیز همان است. اما پیدا کردن معادن و مخازن و سفره های آبهای زیر زمین بوسیله ستارگان چیزی ناممکن است.

سؤال: گنج هایی از قدیم زیر زمین دفن شده است و بعضی بخاطر پیدا کردن و اخراج گنج های زیر زمین نزد بعضی شیوخ می روند که ادعای ارتباط با جنیات دارند آنها بعضی آیات قرآن را تلاوت نموده و با استفاده از طلسم ها مردم را به عمل گنج های مدفون راهنمایی می کنند آیا این عمل درست است یا خیر؟

جواب: این عمل جایز نیست. زیرا طلسم هایی که جنیات را حاضر می کند و بوسیله آنها از جنیات کمک گرفته می شود از امور شرکی است. و شرک امری

بسیار خطرناک می باشد. خداوند می فرماید: «و من يشرك بالله فقد حرم الله عليه الجنة و ماواه النار و ما للظالمين من أنصار» (مائده/۷۲).

بنابراین واجب است که از رفتن نزد چنین کسانی خودداری نموده و برادران مسلمان خود را نیز بر حذر داریم. غالبا چنین افرادی مردم را بازیچه قرار داده و اموالشان را به ناحق می گیرند. چیزی تخمینی به مردم می گویند اگر راست در آمد بین مردم آنرا مشهور می سازند و بدینوسیله مردم را می فریبند. من به برادران مسلمانم و کسانی که به این امر مبتلا شده اند توصیه می کنم: از اشاعه ی کذب و شرک به خدا پرهیزند زیرا دنیا بزودی پایان خواهد یافت و حساب آخرت بسیار سخت است. لذا به درگاه ی خدا از این عمل توبه کنید و اعمال خود را درست و اموال خود را پاک بدارید.

سؤال: در عصر حاضر ما بیشتر صحبت مردم از التباس جنیات با انسانها و حلول آنها در درون انسانها می باشد و در حالیکه بعضی منکر این قضیه هستند و بعضی نیز مطلقا وجود جنیات را انکار می کنند آیا این بر عقیده ی شخص مسلمان مؤثر است یا خیر؟ و آیا دلیلی بر لزوم ایمان به جن وارد شده است یا خیر؟ و بین جنیات و فرشتگان چه تفاوتی وجود دارد؟

جواب: انکار وجود جن کفر و ارتداد از اسلام است چون وجود جنیات بطور متواتر در قرآن و حدیث و اخبار وارد شده است. و ایمان بوجود جنیات جزء ایمان به غیب است چون ما آنها را مشاهده نمی کنیم و برای اثبات وجودشان، بر خبر

صادق اعتماد و اعتقاد داریم . خداوند در باره ی ابلیس و سپاهش چنین می فرماید :
 « إنه يراكم هو و قبيله من حيث لا ترونهم » (اعراف/۲۷).

شیطان و همدستانش شما را می بینند ، در صورتی که شما آنها را نمی بینید .
 اما انکار حلول جن در پیکر انسان ، کفر نیست و خطا محسوب می شود گر چه این
 کار موجب تکذیب آنچه با ادله ی شرعی و واقعیت به اثبات رسیده می باشد . لیکن
 چون این مسئله پوشیده و پنهان است ، مخالفت با آن موجب کفر نبوده بلکه خطا
 می باشد . چون برای انکار آن به هیچ گونه دلیلی تکیه ندارد و فقط بر عقل و وقوه
 ی ادراک خویش اعتماد می کند و عقل در امور غیبی وسیله ای برای قیاس کردن
 نیست و نیز عقل هیچگاه بر ادله ی شرعی چنانچه اهل ضلالت بر آن قائل اند ،
 ترجیح ندارد .

بین ملاتکه و جن تفاوت‌های مختلفی است

۱- در اصل خلقت شان که جنیات از آتش سوزان و فرشتگان از نور آفریده شدند.

۲- فرشتگان بندگان مطیع، فرمانبردار، مقرب و مورد احترام خداوند می باشد چنانچه خداوند می فرماید: «بل عباد مكرمون، لا یسبقونه بالقول وهم بأمره یعملون» (انبیاء/ ۲۷، ۲۶).

فرشتگان بندگان محترمی هستند آنها در سخن گفتن بر خدا پیشی نمی گیرند و تنها به فرمان او کار می کنند.

و نیز می فرماید: «لا یعصون الله ماأمرهم و یفعلون ما یؤمرون» (توبه/ ۶).

از خدا در آنچه به آنها دستور دهد نافرمانی نمی کنند و همان چیزی را انجام می دهند که بدان مأمور شده اند.

اما جنیات، بعضی از آنها مؤمن و بعضی کافر می باشند چنانچه خداوند تبارک و تعالی از آنها در قرآن خبر داده، می فرماید: «و أنا من المسلمون و من القاسطون» (جن/ ۱۴).

در بین ما، فرمانبرداران و منحرفان و بیدادگرانند.

بعضی از آنها مطیع و فرمانبردار و بعضی نیز گنهکار هستند و خداوند در این باره می فرماید: «و أنا من الصالحون و من دون ذلك» (جن/ ۱۱).

و بعضی از ما تسلیم فرمان خدا و پرهیزگارند و بعضی از ما جز این (یعنی نافرمان و بی دین). و بسیاری دیگر از آیات قرآن که در این باره وارد شده است.

سوال: بعضی از مردم چون از تلاوت قرآن آگاهی ندارند از جنیات یاری و استعانت طلبیده و می گویند: این جن مسلمان من است و از او درباره ی محل سحر و جادو سؤال می کند. آیا در این باره سخن مورد بحثی وجود دارد یا خیر؟

جواب: از جنیات نباید یاری طلبید خواه جن مسلمان باشد و یا به اسلام اعتراف کند زیرا ممکن است بخاطر اینکه انسان را فریب دهد به اسلام اعتراف کند لذا شریعت یاری خواستن از جن را مسدود کرده است.

مدد و یاری باید از کسی گرفت که حاضر و قادر بر یاری و کمک باشد.

خداوند در داستان حضرت موسی می فرماید: « فاستغاثه الذي من شيعته علي الذي من عدوه » (قصص/۱۵).

حضرت موسی در محل حاضر و قادر بر اعانت بود. چنین در خواستی در امور عادی مانعی ندارد.

سوال: در دیار ما اگر طفلی یا حیوانی مریض شود نزد شیخی می رویم، او برای ما کاغذ می نویسد که ما آنرا سوزانده و دودش را استشمام می کنیم یا آنرا در آب انداخته آب را می نوشیم و یا آنرا به گردن مریض یا حیوان آویزان می کنیم. حکم این عمل از نظر شریعت چیست؟

جواب : این عمل از خرافاتی است که هیچ دلیلی برای آن از جانب خدا نازل نشده است و نمی دانیم که در کاغذ چه نوشته شده گاهی بعضی کلاهبرداران شاید در کاغذ الفاظ شرک و کفر می نویسند . بهر حال پرهیز کردن از چنین کارهایی لازم است و شما باید به خدا توکل نمائید که می فرماید : « و إن یمسک الله بضر فلاکشف له إلهو وإن یردک بخیر فلازاد لفضله » (یونس/ ۱۰۷) .

و می فرماید : « و إن یمسک الله بضر فلاکشف له إلهو و إن یمسک الله بخیر فهو علی کل شیء قدیر » (انعام/ ۱۷) .

و نیز به نقل از حضرت ابراهیم می فرماید : « و إذا مرضت فهو یشفین » (شعراء/ ۸۰)
 باتوجه به آیات مذکور انسان مؤمن باید در هنگام بیماری بر خدا توکل کند و با دعا و عبادت و تضرع به درگاه خدا ، از او شفاء بخواهد زیرا شفا و تندرستی بدست اوست . و رفتن به نزد خرافاتیان و شیادان و گرفتن اوراق و سوزاندن و استشمام کردن دود و امثال آن از بازیهای شیطان است پس به درگاه خدا توبه کنید و از داروهای مباح استفاده نمائید زیرا رسول خدا ﷺ می فرماید : « ما أنزل الله داء إلا أنزل له دواء علمه من علمه و جهله من جهله » (بخاری ۱۲/۷) از حدیث ابی هریره و مسند امام احمد ۴/ ۱۹۷-۱۹۶ هر دو از حدیث عبدالله بن مسعود رضی الله عنه)
 هیچ بیماری بدون دارو نازل نشده است بعضی داروی بیماری را شناختند و بعضی نشناختند .

پس بر شما لازم است که از داروهای مباح و معالجه طبی استفاده نمائید و از خرافات اجتناب نمائید .

سوال : دیدگاه شریعت در باره ی نوشتن قرآن و به گردن آویختن آن به قصد حفاظت از مشکلات و بدست آوردن محبت انسان دیگر چیست ؟

جواب : صحیح ترین قول علماء بر این است که نوشتن قرآن بصورت کتاب و تعویض و به گردن آویختن درست نیست . زیرا هدف نزول قرآن این نبوده است و هیچ دلیلی برای آن وجود ندارد علاوه بر این ممکن است از این روش بعضی سوء استفاده نموده و به نام قرآن الفاظ شرکیه و مجهولی را بنویسند . لذا برای سد باب علماء نوشتن قرآن را در تعویذات نهی فرموده اند البته آنچه که نسبت به قرآن در این باره وارد شده است خواندن آیات قرآن بر انسانهای مصیبت دیده و مریض است بنابراین نوشتن قرآن و به گردن آویختن آن به قصد حفاظت و کسب مودت نیز بدون اختلاف ناجائز است .

سوال : آیا برای مسلمان درست است که آیت الکرسی یا بعض آیات و ادعیه قرآنی را به قصد تبرک و به اعتقاد اینکه به سبب آن شیطان دفع می شود در گردن یا خانه یا ماشین و یا محل کار خود آویزان کند ؟

جواب : بنا به فتوای صحیح این کار درست نیست زیرا پیامبر ﷺ از تعلیق تمائم (آویزان کردن تعویذات) نهی فرمودند و علماء گفته اند :

تمائم : عبارتست از چیزی که برای دفع نظر چشم به گردن اطفال آویزان می کنند . و حضرت عبد الله بن مسعود از پیامبر خدا ﷺ روایت می کند که

فرمودند: « ان الرقي والتمائم والتولة شرك » (رواه احمد و ابوداود و صححه الحاكم و وافقه الذهبي).

علماء از این حدیث استنباط نموده اند که آویختن آیات قرآن به گردن و یا دیگر اعضای بدن درست نیست. علاوه بر این ممکن است از الفاظ دیگری بنام قرآن استفاده شود و یا این عمل در نتیجه موجب اهانت و بی احترامی به قرآن گردد.

اما نسبت به آویختن آیات قرآن به قصد تبرک و یا حفاظت در ماشین یا دیوار خانه یا محل کار من هیچ یک از علماء را ندیدم که به جواز آن معتقد باشد. البته روش علماء این است که قرآن را در سینه هایشان حفظ نموده و در صحیفه ها می نویسند و به آن عمل می کنند، احکامش را می آموزند و در معانیش آنطور که خدا دستور فرموده است فکر و تدبر می نمایند.

سوال: آیا در شریعت مطهر دعا خوانی قرآن بر مریض ممنوع شده است؟ آیا دعاخوان می تواند در مقابل عمل خود مزد یا هدیه بگیرد؟

جواب: دعا خوانی قرآن بر مریض به روش مشروع به اینکه قرآن بخواند و بر مریض و یا در محل درد و یا در آبی که مریض بنوشد دم کند درست است زیرا پیامبر ﷺ دعاخوانی نمودند و دعایشان مؤثر واقع شد. (بخاری در کتاب الطب ۲۲۷-۲۶)

علامه سیوطی می نویسد: به سه شرط دعا خوانی درست است:

۱- دعا خوانی به قرآن یا اسماء و صفات خدا باشد.

۲- به زبان عربی، که معنایش فهمیده شود.

۳- عقیده داشته باشد که تأثیر در ذات دعا نیست بلکه به تقدیر خداست. (فتح المجید ۱/۲۴۳)

گرفتن اجرت یا هدیه در مقابل دعا خوانی درست است. زیرا پیامبر ﷺ به صحابه‌هایی که مار گزیده‌ای را دعا خوانی کرده بودند، اجازه داده که اجرت بگیرند و فرمودند: «ان احق ما اخذتم علیه اجرا کتاب الله» (بخاری ۷/۲۳ از حدیث ابن عباس رضی الله عنه) از هر چیز قرآن سزاوارتر است که بر آن مزد بگیرید.

سؤال: در این ایام شنیده می‌شود که بعضی بیماریهای تشنجی و جنی و کسانی که نظر چشم شده‌اند را با تر آن معالجه می‌کنند تعویذاتشان برای عده‌ای مفید واقع شده است. آیا این عمل شرعاً درست است؟ و آیا کسیکه نزد این افراد برود گنهکار است؟ چه شرایطی برای کسانی که با استفاده از قرآن معالجه می‌کنند باید وجود داشته باشد؟ آیا از علماء گذشتگان درباره علاج مسحورین و بیماریهای تشنجی و غیره با استفاده از قرآن ثابت است یا خیر؟

جواب: معالجه امراضی چون تشنج، چشم زدن، جادو و غیره بوسیله آیات قرآنی اشکالی نداشته و اینگونه معالجه را رقیه می‌نامند. و رقیه به این صورت است که قاری آیاتی از قرآن تلاوت می‌کند و سپس در محل بیماری، می‌دمد. و رقیه به آیات قرآن و دعاهای مأثوره جایز است و منعی که در این رابطه وجود دارد مربوط به رقیه‌هایی است که حاوی الفاظ شرک آمیز هستند، و در اینطور دعاهای استمداد از غیر خدا، استعانت و یاری از جنیات و شیاطین وجود دارد این کار حرفه انسانهای کلاهبردار و شیاد و دجال می‌باشد که با نام‌های مجهول (به اهداف نا

مطلوب شان می رسند) اما رقیه به آیات قرآن و دعاها یی که در احادیث وارد شده مشروع و جایز است .

خداوند قرآن را برای امراض حسی و معنوی مانند : بیماریهای قلبی و پوستی شفا قرار داده است لیکن به این شرط که کسی که عمل رقیه را انجام می دهد و کسی که برایش رقیه خوانده می شود ، خلوص نیت داشته باشد و نیز معتقد باشند که شفاء از جانب خداوند بوده و رقیه که کلام خداست سببی از اسباب نافعۀ خداوند برای درمان می باشد .

و برای معالجه با آیات قرآن رفتن نزد افرادی که به استقامت در ایمان و سلامت در عقیده شناخته شده اند و مرتکب رقیه شرک آمیز نشده و از جنیات و شیاطین کمک نمی گیرند و فقط رقیه شرعی می دهند ، اشکالی ندارد .

تعویذ و درمان به آیات قرآن از جمله سنت های رسول خدا ﷺ و علمای سلف می باشد و ایشان امراضی مانند : چشم زدن ، تشنج ، سحر و جادو و غیره را بدینوسیله معالجه می کردند و معتقد بودند که این عمل از جمله اسباب نافع و مباح است و شکی نیست که درمان کننده حقیقی و واقعی خداوند یکتا و یگانه است نکته مهم این است که بعضی از افراد کلاهبردار و شاید و جادوگر گاهی اوقات بخشی از آیات قرآن یا دعا های وارده را با الفاظ شرک آمیز و یاری طلبیدن از جنیات و شیاطین مخلوط نموده و بعضی از افراد نادان آنها را شنیده و گمان می کنند که این گروه با آیات قرآن درمان می کنند . این از جمله نیرنگ های است که لازم است آن را دانسته و از آن اجتناب و دوری گردد .

سؤال : نظر شما در باره کسیکه از بعضی صالحین نوشته قرآنی برای شفاء بیماری می گیرد سپس کاغذ را در آب انداخته تا کلمات نوشته شده در آب محو شود و سپس سه مرتبه از آن بنوشد و باقی را بر محل درد بمالد ؟

جواب : بهتر آنست که انسان مسلمان آیاتی از قرآن را بر برادر مسلمانش خوانده و سپس بر جسم یا محل درد بدمد . این عمل همان رقیه (تعویذ) شرعی است و اگر برایش در آب و یا هر نوشیدنی دیگری آیات را بخواند ، باز هم جایز بوده و در احادیث نبوی نیز وارد شده است . اما اگر آیات قرآن را در ورق کاغذ نوشته و سپس آنرا در داخل آب انداخت و شخص مریض نیز آنرا نوشید ، بعضی از علماء چنین درمانی را بر دیگر معالجات قرآنی قیاس نموده و جایز قرار داده اند . چون خداوند خبر می دهد که قرآن شفاء است و اگر خدا بخواهد هیچ نقصانی متوجه او نمی شود . ولی بهتر همان است که از پیامبر شنیده شده و قبلاً آنرا بیان نمودیم که خواندن آیات قرآن بر شخص مریض بطور مستقیم و یا خواندن آیات در آب و نوشیدنی می باشد (بخاری ۲۵/۷ ، ۲۴ از حدیث قتاده ، عائشه و ابی سعید رضی الله عنهم) .

سؤال : من برای برطرف شدن بیماریها دعا می نویسم ، آیا نوشتن آیاتی از قرآن برای نوشاندن بیمار جایز است یاخیر ؟

جواب : آنچه از پیامبر ﷺ در این باره وارد شده ، خواندن آیاتی از قرآن بر مریض است به اینصورت که مستقیماً آیاتی بر او بخواند و سپس بر بدنش بدمد . تعویذی که از پیامبر وارد شده است ، به همین صورت می باشد .

(بخاری ۲۴، ۲۶/۷ و مسلم ۱۷۲۸/۴، ۱۷۲۴، ۱۷۱۹، ۱۷۱۸).

و دیگر دعا‌های شرعی که تعویذ دادن به آنها در احادیث وارد شده است. اما نوشتن آیات قرآن کریم در ورق، کاسه، و یا دیگر ظروف و سپس غسل کردن و نوشیدن از آب آنها چنین مسئله‌ای را بعضی از اهل علم جایز قرار داده و آنرا در تحت رقیه داخل می‌دانند: لیکن بهتر همان روش سنت است که شخصی مستقیماً بر خود بیمار یا در آب بخواند و سپس شخص مریض آنرا بنوشد و از پیامبر ﷺ اینطور وارد شده است. بنا به دلائل مختصری که در این باره آمده است این بهترین روش است. والله اعلم.

سوال: نظر شرع مقدس اسلام در باره ی نوشتن آیات قرآن و یا بعضی اسماء مبارکه خداوند و محو کردن مکتوب در آب و سپس نوشیدن آن به قصد شفاء از بیماری یا طلب منفعت چیست؟

جواب: کسی که بیماران را بوسیله ی قرآن علاج می‌کند مناسب است که به طور حضوری آیات قرآن را تلاوت و به طرف مریض دم کند این روش مفید تر و بهتر و کاملتر است زیرا پیامبر اکرم ﷺ و نیز علمای گذشته این روش را انتخاب کرده بودند. روش دیگری نیز که از بعضی از احادیث ثابت شده است این است که در آب بخواند و سپس به مریض نوشانده شود.

اما این که قرآن بر روی چیزی پاک مانند ورق کاغذ با چیزی پاک نوشته شود و مکتوب در آب حل و به مریض نوشانده شود این طریقه را بعضی از علمای گذشته

مانند امام احمد حنبل اجازه داده است (المسائل والرسائل المرویه عن الامام احمد ۱۱۴/۲ ، ۱۱۲) .

شیخ الاسلام ابن تیمیه نیز در مجموعه الفتاوی (ج/۱۹ ص/۶۵ - ۶۴) و علامه ابن قیم در زادالمعاد (ج/۴ ص/۱۷۱ - ۱۷۰) می نویسند این روش از بعضی علمای گذشته معروف است لیکن ترک این روش بهتر است تا از دو روش که از احادیث ثابت شده است استفاده شود .

سؤال : آیا معالجه ی بیمار به نوشتن آیاتی از قرآن بر روی تکه چوب سپس آنرا در آب حل کردن و به مریض نوشاندن ، جایز است یا خیر ؟ و آیا اجرت در قبال این عمل درست است ؟

جواب : به شرط اینکه آیات قرآن بر روی چیز پاکی نوشته شود اشکالی ندارد و امام احمد و بسیاری از ائمه مانند شیخ الاسلام ابن تیمیه در مجموعه الفتاوی و علامه ابن قیم در زادالمعاد وعده ای دیگر از علماء اجازه داده اند لیکن بهتر است که دعاخوانی بصورت حضوری و شفاهی باشد که پس از خواندن آیات قرآن بطرف مریض یا عضو محل درد ، دم شود . و نیز اجرت گرفتن در قبال کتاب قرآن به شرط شفای مریض اشکالی ندارد زیرا اجرت گرفتن در دعاخوانی درست است و پیامبر ﷺ از صحابه ای که در قبال دعاخوانی اجرت گرفته بود تأیید کردند (بخاری ۲۳/۷ از حدیث عبدالله ابن عباس) .

سؤال : آیا بردن زن جادو شده در نزد یکی از مشایخ جهت دعا خوانی درست است یا خیر ؟

جواب : اگر شیخ مورد نظر در دینداری و تقوا و عقیده صحیح و معروف باشد و آداب شرعی را از نظر حجاب و عفاف رعایت کند، با زنان خلوت نمی کند، تقاضای کشف اعضاء و زینت زنان را نمی کند و در دعا خوانی از آیات قرآن استفاده می کند، اشکال ندارد لیکن اگر به آداب و اخلاق اسلامی و دینداری و تقوا و عقیده ی صحیح پایبندی و شهرت ندارد و نسبت به احکام اسلامی کوتاهی می کند از حضور در نزد چنین کسی باید خودداری نمود.

سئوال : نظر شما در باره ی باز کردن محلی مخصوص برای دعاخوانی چیست ؟

جواب : باز کردن محل مخصوصی برای دعاخوانی درست نیست و علمای گذشته نیز چنین کاری انجام نداده اند زیرا در حيله برای حيله گران باز می شود، بازار رقابت و سودجویی گرم می شود و با توجه به اینکه انسان هر چند صالح و نیک باشد ممکن است شیاطین آنرا به فتنه بیندازند و در نتیجه به کارهای حرام و خلاف شرع دست بزنند لذا برای هیچکس اجازه نیست که از این روش استفاده نماید.

سؤال : همسر من از بیماریهای مختلف شکایت می کند به پزشکان زیادی مراجعه نمودیم، که هر نوع بیماری را در وجودش انکار نمودند همسر من در شک است که شاید جادو شده باشد و بارها از من خواسته است که او را برای ابطال سحر نزد بعضی مشایخ ببرم در حالیکه من این کار را حرام می دانم اکنون در زندگی زناشویی هیچ استراحتی برایم نیست نظر شما در این باره چیست ؟ راه ی حل این مشکل را بیان فرمایید ؟

جواب : انواع بیماری ها زیاد است و می توان هر کس را که بیمار باشد مسحور تلقی کرد . به نظر من این فکر یک وسواس است که باید آنرا با دعا و تضرع و التماس به درگاه ی خدا دفع نمود . و نیز می توان از دعا های شرعی (قرائت قرآن بر مریض) و تعویذات شرعی استفاده نمود . علاوه بر این به پزشکان نیز باید مراجعه نمود زیرا ممکن است نوع بیماری آنرا تشخیص داده و علاج نمایند و اگر چنانچه ثابت شود که بیماریش جادو بوده برای حل آن باید از دعا های شرعی که توسط علمای معروف و باتقوا خوانده می شود ، استفاده نموده و از رفتن نزد شیادان و جادوگران برای ابطال سحر خودداری نماید که جادو گر نمی تواند جادو را باطل کند . از پیامبر خدا ﷺ در این باره سؤال شد ، در پاسخ فرمودند : « هو من عمل الشیطان » این کار شیطان است . (امام احمد در مسند ۲۹۴/۳ ، و ابو داود در سنن ۶۲۵/۴ ، و بیهقی در سنن الکبری ۳۵۱/۹ همه شان از حدیث جابر بن عبد الله رضی الله عنه - مجمع الزوائد ۵/ ۱۰۲) .

سؤال : نظر شما درباره ی زنی که مصحف (قرآن) را هنگام مشغول بودن و یاتنها بودن در کنار طفل کوچکش می گذارد تا از جنیبات محفوظ بماند ، چیست ؟

جواب : این عمل درست نیست زیرا گذاشتن قرآن نزدیک طفل یا بر روی سینه اش یا در زیر پتو و امثال آن موجب اهانت قرآن است . بلکه مصحف دور از اطفال باید گذاشته شود .

سؤال : کتاب آکام المرجان فی غرائب و احکام الجان چگونه کتابی است ؟

جواب : کتاب مشهوری است که پیرامون احکام و اشکال و شناخت جن بحث می کند برای خواننده بسیار مفید است و بعضی احکام شرعی در آن آمده است .

پایان

۱۳۸۳/۱/۲۲

امور فرهنگی

جامعه الاحناف تایباد

ایران - خراسان - تایباد

تلفن : 0098 - 529 - 4223355

فکس : 4220038

Design:05/11-3هـ 3هـ 980-845 3500

قیمت : رایگان

شابک : ۷-۶۶-۱۷۷۰۱-۹۶۴
ISBN: 964-7701-66-7